

Taşkın ve su hücumlarına karşı korunma hakkında kanun lâyihası ve Nafia, Adliye, Dahiliye, Maliye ve Bütçe encümenleri mazbataları (1/613)

T. C.

Başvekâlet

Kararlar dairesi müdürlüğü

Sayı: 6/1500

14 . IV . 1941

Büyük Millet Meclisi Yüksek Reisliğine

Taşkın ve su hücumlarına karşı korunma hakkında Nafia ve Dahiliye vekilliklerince müstereken hazırlanan ve İcra Vekilleri Heyetince 4 . IV . 1941 tarihinde Yüksek Meclise arzı kararlaştırılan kanun lâyihası esbabı mucibesıyla birlikte sunulmuştur.

Başvekil

Dr. R. Saydam

Taşkın ve su hücumlarına karşı korunma kanun lâyihasının mucip sebepleri

Memleketimizin iklim ve meteorolojik şartları icabı olarak selâbi karakterde bulunan kapalı ve akar suların zaman zaman husule getirdikleri taşkınlar tesiriyle geniş sahalar su altında kalmakta ve bu yüzden maddi ve mânevi büyük zarar ve hasarlar vukua gelmektedir. tabii tesirler altında vukua gelen bu hâdisede, mecralar içinde ve civarında ve taşkın sahaları dahilinde herhangi gayeye mâtuf olursa olsun vücade getirilmiş olan tesisat, inşaat ve garsiyatın mühim rolü olmakta, tabii âmillere inzımam eden bu suni tesirler taşkın şiddetinin artmasını ve tahrip sahasını genişletmesini mucip olmaktadır. Son iki yıl içinde yurdun bazı mntakalarında vukua gelen taşkınlarn unumiyet ve ekseriyetle bu suni âmillere tesiriyle tahrip sahasını arttırmış olduğu görülmüştür. Aynı zamanda gerek Hükümet eliyle ve gerekse hususi teşebbüslerle taşkınları önlemek üzere kapalı ve akar sular üzerinde vücade getirilen tesisat ve inşaatın muhafazası ve yıkılmalarına karşı tedbir alınması, onarılması gibi mühim ameliyelerin gelişi güzel ve tehlike anında ve cebrî bir surette yapılmasına kalkışılması bu hareket ve faaliyetlerin müspet bir netice vermesine imkân vermemekte ve bu vaziyet bir çok kargaşalıklara, zarar ve hasarlara sebebiyet vermektedir.

Taşkınlara karşı vücade getirilen tesisatın islemesi, gerek Hükümete ve gerekse bunlarla alâkalı hakikî ve hükmi şahıslara bir çok vazifeler tahmil etmekte, yapmak ve yapmamak şeklinde ifade edilen ve bugünkü vaziyetiyle ahlâkî ve içtimai birer vecibe halinde bulunan bu hareket ve faaliyetlerin organize edilerek müeyyidelere bağlanmasını zaruri kılmış bulunmaktadır.

Yıllardanberi yurdumuz için birer âfet halinde devam ve tekerrür eden bu hâdiselerin bilhassa son iki yıl içinde açtığı rahneler bunun süratle yapılmasını icabettirmiştir.

Bu suretle Hükümet ve alâkalı olan vatandaşlar el birliğiyle bu mücadelede müstereken çalışacak ve büyük külfet ve fedakârlıklarla vücade getirilen inşaat ve tesisatın muhafazası, onarılması ve ıslahı işlerinde hisselerine düşen vazifeyi yapacak ve taşkın anında da suların istilâsına mâni tedbirlerin alınması için kendilerine verilen ve düşen vazifeleri yapmakla mükellef tutulacaklardır.

Bu gayeye matuf olarak hazırlanan kanun lâyihasının

Birinci maddesine; Evvelemirde yüksek su seviyesi gösteren umumî ve hususi; kapalı veya akar suların taşkın sahalarına ait sınırlarının Hükümetçe tesbit ve ilân edileceği;

İkinci maddesine; bu sınırlar içinde kalan yerlere Hükümetin müsaadesi lâhik olmadan şahıslar, cemiyetler, vâkıflar, belediyeler ve mahallî Hükümet idareleri tarafından suyun cereyanına ve seviyesinin yükselmesine tesir edecek mahiyette ve hangi gayeye matuf olursa olsun tesisat, inşaat, tadilat ve garsiyatın yapılmasının yasak olduğu ve bu hüküm hilâfına hareket edenlerin yaptıkları bu tesisat, inşaat, tadilat veya garsiyatın herhangi bir hükme tâbi tutulmuyarak mahallî Su işleri veya Nafia müdürlerinin teklifi ve valilerin tasdiki ile hemen yıkılacağı ve ortadan kaldırılacağı;

Üçüncü maddesinde; Mahallî Su işleri veya Nafia müdürlüklerince fennen lüzum gösterilmesi halinde birinci madde mucibince tesbit ve ilân edilecek olan sınırlar içinde suyun akmasına mâni olan büyük, küçük ağaç ve fidanlarla binaların kaldırılacağı, bunlardan Hükümet, Belediye, Hususi muhasebe, Vakıflar ve köy manevi şahsiyetlerine ait olanlar için bir bedel verilmeyeceği, eşhasa ait olanların ise usulen istimlak edileceği ancak toprak birikintisi, set, dolma, çit gibi mâniolar için eşhasa da ait olsa hiç bir şey verilmeyeceği;

Dördüncü maddesine; Sahil ve seddelerin taşkın sularıyla yıkılma tehlikesine maruz bulunduğunu veya yıkıldığını veyahut civar arazinin gelen taşkın sularıyla istilâ edilmekte bulunduğunu veya bu tehlikenin yakın olduğunu görenler bunları derhal oraya civar olan Su işleri veya Nafia müdürlüklerine veya buna bağlı olan teşkilâta veyahut en yakın muhtar, jandarma daireleriyle karakollara veya mülkiye âmirlerine haber vermeğe mecbur buldukları;

Beşinci maddesine; Tehlikeyi görenler bunun aşağı mıntakalara sirayet edeceğini ve bu mıntakalar içinde tehlike melhuz bulunduğunu müşahade ederlerse keyfiyeti derhal o mıntakaların alâkalı ve mesul makamlarına en seri vasıtalar ile ihbar etmekle mükellef bu oldukları;

Altıncı maddesine; Taşkın sularıyla sahil ve seddelerin yıkılma ve yarıma tehlikesine maruz bulunması veya civar arazinin su istilâsına uğraması gibi fevkalâde anlarda bu hâdisenin vukua geldiği mahallin en büyük mülkiye memurunun vereceği emir ve yapacağı dâvet üzerine bu tehlike altında bulunan köy ve kasabaların yerli halkından (18) yaşını bitirip (50) yaşını doldurmamış olan bilûmum erkek nüfusun ellerinde bulunan balta, kazma, çapa, kürek, testere, keser, varyoz, el arabası vesaire gibi yarımları kapatmağa ve yıkıntıları tıkamağa ve su istilâsının önünü almağa elverişli her türlü alât vasıta ve malzemeleriyle tehlike mahallerine derhal giderek verilecek emir ve talimat dairesinde hizmet ve yardım etmeğe mecbur oldukları, köylü tarafından tedarik edilemeyen vasıtaların da Nafiaca temini lâzım geldiği, tehlikeye uğrayan mahal halkı bu âfetin önlenmesine kifayet etmediği veya daha ziyade yardıma ihtiyaç hâsıl olduğu takdirde de tehlike altında bulunan mahallin en büyük mülkiye memurunun emir ve dâvetiyle tehlike dışında kalan civar ve komşu halktan kabiliyetli olanlarının ellerinde bulunan ve lüzumlu olan her türlü malzeme alât, edevat ve vasıtalarla bu yerlere çağırılacakları bunların, ellerinde mevcut ve lüzumlu bütün malzeme ve vesaiti ameliatı idare edenlerin emrine vermekle mükellef oldukları, mülki idare mıntakası haricinde kalan halkın da, tehlike ve âfete mâruz bulunan yerin en büyük mülkiye memurunun bu davetine icabet etmekle ve vereceği emirleri dinlemekle mükellef oldukları, aynı şekilde vali, kaymakam, nahiye müdürü ve köy muhtarları ile o civarda bulunan asker ve jandarma kıta komutanlarının bu yerlere yardımcı göndermeğe ve icabında da bizzat bu mahallere gitmeğe mecbur oldukları;

Yedinci maddesine; taşkınlardan doğan tehlikelerin önünü almak üzere yapılan ameliyatta tehlike dışında kalan komşu yerlerden celbedilerek çalıştırılan halkın beraberlerinde getirdikleri veya ameliatı idare edenlerin emrine verdikleri alât, edevat ve malzemenin hasara ve ziyaa uğrayanlarının bedellerinin Hükümetçe sahiblerine ödeneceği;

Sekizinci maddesine; taşkın tehlikesine mâruz bulunan yerlere gideceklerin muayyen tarifeli vasıtalarla gitmeleri halinde naklîye ücretlerinin mahallî Hükümetçe ödenmesi lâzımgeldiği; aynı zamanda müstacel vazivelere salâhivetli memurların gösterecekleri lüzum üzerine bunların kamyon, kamyonet, araba ve diğer nakil vasıtalarıyla tehlike mahalline gönderilecekleri, bunlara ait naklîye ücretlerinin mahallî Hükümetçe derhal ödenmesi lâzımgeldiği, bundan başka bu işlerde çalıştırılanlara istisnasız olarak bu mesailerine mukabil hiç bir suretle ücret verilmeyeceği, ancak

çalıştıkları müddete munhasır kalmak üzere kendilerine parasız olarak ekmek ve katık temin edileceği;

Dokuzuncu maddesine; bu işlerde çalışırlarken sakatlananlara, sakatlık derecelerine göre kendilerine ve ölenlerin de ailelerine polis ve jandarma efradına verilen tazminat kadar Hükümetçe para verileceği, yaralananların derhal en yakın hastanelere sevkedilmeleri ve bütün hastanelerin bu yaralı ve sakatları derhal kabul ve tedavi etmekle mükellef buldukları, bu tedavinin Devlet ve âmme müesseselerine ait hastanelerde meccanen yapılacağı hususi hastanelerde yapılmasına lüzum hâsıl olacak tedavilerin Hükümetçe ödeneceği;

Onuncu maddesine; taşkınlarda ve tehlike zamanlarında mesul ve alâkalı makamları haberdar etmek üzere çekilmesine lüzum hâsıl olacak tel yazılarının P. T. T. merkezleriyle demiryol istasyonları tarafından parasız ve acele işaretiyle çekilmesi lâzımgeldiği, bu tehyatları alan memurların da geciktirilmesine meydan verilmeden bunları ait oldukları mahalle göndermeğe ve vermeğe mecbur oldukları;

On birinci maddesine; mahallî Hükümetin veya alâkalı olan su işleri veya Nafia müdürlükleri memurlarının tanzim ederek tevdi edecekleri sevk kâğıtları üzerine Devlet demiryolları istasyon memurlarının hâdise mahalline gönderilecek olanları asker tarifesiyle ve mahsubu sonradan yapılmak üzere hâdise yerine veya civarına indirmek şartıyla yolcu ve marşandiz katarlarıyla göndermeğe mecbur buldukları;

On ikinci maddesine; altıncı maddede tesbit edildiği ve hile bu işlerde çalıştırılmak üzere salâhiyetli memurlar tarafından hâdise mahalline hareketleri emrolunanları, hastalık gibi meşru ve şayanı kabul bir mazeret ve bir sebep olmadıkça iş başına cebren sevketmeğe mahallin en büyük mülkiye memurunun mezun ve bu hususta verilecek emirleri zabıta kuvvetlerinin derhal ifaya mecbur buldukları;

Davet sırasında köy ve kasabalarında bulunupta sıhhi vaziyetleri müsait olduğu halde herhangi bir surette bu davete icabet etmeyenlerden veyahut hâdise mahalline gittikleri halde çalışmayanlardan kaymakam veya valinin kararıyla beş liradan on liraya kadar hafif para cezası alınacağı ve bu kararların katî bulunduğu, bu cezayı vermeyenler hakkında Tahsili emval kanunu hükümlerinin tatbik olunacağı; beşinci maddede yazılı memurlardan hâdise mahalline yardımcı göndermeyenlerle alâkadar olmıyanların Türk Ceza kanununun 230 ncu maddesinin ikinci fıkrasına göre cezalandırılacakları;

On üçüncü maddesine; tehlikeye mâruz bulunan mahaller halkından (18) yaşını bitirip (50) yaşını doldurmamış bütün erkek nüfus arasından bedeni kabiliyeti müsait olanların altıncı maddede yazılı işleri yapmakla mükellef buldukları, bunların daha önceden köy ihtiyar heyetleriyle belediyeler tarafından ikişer nüsha defterlerinin tanzim olunacağı ve bu defterlerin mahallin alâkalı en büyük mülkiye memurlarına tasdik ettirilerek birer nüshasının bu defterleri tanzim eden muhtarlara ve belediye reislerine ve birer nüshasının da mahallin en büyük mülkiye memurlarına tevdi olunması lâzımgeldiği ve lüzumu halinde mükelleflerin bu defterlere göre iş başına çağrılmaları;

On dördüncü maddesine; bu kanunun tatbik şekillerini göstermek üzere Dahiliye ve Nafia vekâletleri tarafından bir talimatname tanzim edileceği.

Esasları tesbit edilmiş ve bu maksadın temini için işbu kanun lâyihası tanzim olunmuştur.

Nafia encümeni mazbatası

T. B. M. M.
Nafia encümeni
Esas No. 1/613
Karar No. 15

5 . V . 1941

Yüksek Reisliğe

Taşkın ve su hücumlarına karşı korunma hakkında Nafia ve Dahiliye vekilliklerince müş-tereken hazırlanan ve İcra Vekilleri Heyetince 4 . IV . 1941 tarihinde Yüksek Meclise arzı kararlaştırılıp 16 . IV . 1941 tarihinde Yüksek makamımızdan Encümenimize havale buyurulan kanun lâyihası ve mucip sebepleri Nafia ve Dahiliye vekâletleri mümessilleri huzuriyle tetkik ve müzakere edildi.

Memleketimizde zaman zaman vukua gelen taşkın ve su hücumlarını önlemek ve bu hususta alınacak tedabir ve tevlit edeceği zararlara mâni olmak düşüncesiyle tanzim olunan kanun lâyihası, bazı maddelerinde tadilât yapılmak suretiyle Encümenimizce de kabul edilmiştir.

Lâyihanın birinci maddesine tavzih maksadiyle bir fıkra ilâve edilmiş ve 3 ncü maddesi de birinci maddede zikrolunan arazi dahilinde bulunan eşhasa ait emlak ve arazinin Nafia istimplâk edileceği suretiyle tasrih edilmiştir.

Dördüncü maddeye (Daimî bakıma tabi olsun olmasın) fıkrasının ilâvesi suretiyle Nafia daimî bakıma ve kontrole tabi bulunan sahil ve sedlerin taşkın sularla yıkılma tehlikesine veya halkın su âfetine maruz olduğunu görenlerin de daimî bakıma tâbi olmıyan yerler gibi mahallin resmî müesseselerine haber vermek mecburiyeti düşünülmüştür.

Altıncı maddede tavzih maksadiyle ufak bir tadilât yapılmış ve tehlikenin büyüklüğü ve genişliği halinde mahallin korunma işlerini idare eden âmirin civarda ve mahallinde bulunan ve tahlis işlerinde faydeli olacak askerî ve mülki ve hususi teşekküllerden yardım celbine te-

şebbüs edeceği gibi müracaat vâkı olan her makamın da bu yardım dâvetine icabet etmek mecburiyeti kanun lâyihasına ayrı bir madde olarak ilâve edilmiştir.

Hükümetin 10 ncü maddesi 11 ncü madde olarak ve bu maddeye telefon muhaberatı da ilâve edilmek suretiyle kabul edilmiştir.

8, 9, 10 ve 12 ncü maddelerde yapılması zaruri masraflar karşılığının İdarei hususiyelerce bütçelerine konulmak suretiyle sarfa imkân maddi olmadığı kanaati Dahiliye vekilinin Encümenimizde verdiği izahattan hâsıl olmasına binaen zaman ve miktarı tâyin olunamayacak bu masrafların hâdisenin vukuu takdirinde Hazinece masarifi gayrimelhuzadan tediyesi 13 ncü madde olarak kabul edilmiştir.

Bu kanunun tatbikatını gösterir talimatnamenin tanziminde Münakalât vekâletinin de alâkasını teminen 16 ncü madde tadilen kabul edilmiştir.

Bermuecibi havale Adliye encümenine tevdi olunmak üzere Yüksek Reisliğe sunuldu.

Nafia En. Reisi	M. M.	Kâtip
Erzincan	Eskişehir	Sivas
A. S. İlter	İ. Arukan	A. N. Demirağ
Afyon	Ankara	Ankara
M. Gönenç	A. Baytın	E. Demirel
Elâzığ	İçel	Isparta
F. Z. Çiyiltepe	C. Mersinli	H. Özdamar
İzmir	Malatya	Niğde
S. Epikmen	M. Ş. Özpazarbaşı	H. Mengi
Tunceli	Urfa	Urfa
Samî Erkman	R. Soyer	Ş. Uluğ

Adliye encümeni mazbatası

T. B. M. M.
Adliye encümeni
Esas No. 1/613
Karar No. 13

27 . XII . 1941

Yüksek Reisliğe

Taşkın ve su hücumlarına karşı korunma hakkında Nafia ve Dahiliye vekâletlerince müş-tereken hazırlanarak İcra Vekilleri Heyetininin 4 . IV . 1941 tarihli toplantısında Yüksek Meclise arzı kararlaştırılan kanun lâyihasının Nafia encümeni mazbatasıyla birlikte Encümenimize de havale ve tevdi buyurulması üzerine ihtiva etmekte olduğu hükümler Nafia ve Dahiliye vekâletlerinin salâhiyetli mümessilleri huzuriyle tetkik ve müzakere olundu.

Memleketimizin iklim ve hava şartlarının icabı olarak zaman zaman vukua gelen su taşkınlığında mecralar içinde veya civarında vücade getirilmiş olan tesisat ve inşaat veya bu sahalarda bulunan fidan ve ağaçların tabii âmillere inzımam eden suni tesirleri neticesinde tahrip sahasının vüsat kesbeylediği ve bundan başka taşkınları önlemek maksadiyle kapalı veya akar sular üzerinde vücade getirilen tesisat ve inşaatın muhafaza ve icabettikçe takviyeleri gibi mühim âmeliyelerin gelişi güzel ve tehlike anında yapılmakta olması yüzünden bu yoldaki faaliyetten müspet bir netice alınmadığı Encümenimizde verilen izahattan anlaşılmiştir. Tahrip sahası bu suretle gittikçe vüsat kesbeden su taşkın ve hücumlarını önlemek maksadiyle tanzim edilmiş olan lâyiha heyeti umumiyesi itibarile Encümenimizde de kabule şayan görülerek maddelerin ayrı ayrı tetkik ve müzakeresinde aşağıda arzolunan neticelere varılmıştır :

Yüksek su seviyesi gösteren umumî ve hususi kapalı veya açık suların taşkın sahalalarına ait sınırlarının Hükümetçe tesbiti hakkındaki birinci maddeye Nafia encümenince yapılan ilâvede su işlerinde şimdiye kadar yapılmış olan etüt ve rasadat neticesine, ve vukua gelen hasarların ehemmiyetine göre mıntaka ve devrelere ayrılacağı beyan edilmiştir. Maddedeki Hükümet kelimesinden İcra Vekilleri Heyeti kastedildiği ve fennî tetkiklere binaen yapılacak tekliflerin Nafia vekâletince toplanacağı anlaşılması olma-

sına binaen madde yeni baştan bu mefhumları ihtiva ve ifade edecek şekilde kaleme alınmış yüksek seviye gösteren umumî ve hususi kapalı veya akar suların taşkınlı altında kalan veya su hücumlarına mâruz bulunan arazi sınırlarının tesbitinde fennî tetkik ve rasatlardan elde edilen neticeler esas tutulmakla beraber işin devre veya mıntakalara ayrılması hakkında vukua gelen veya vukubulması muhtemel olan hasarların ehemmiyet ve şümulüne göre bir sıra tertip ve takip olunacağı tasrih edilmiştir. Bu maddeye göre tesbit edilmiş olan sınırlar içinde Hükümetin müsaadesi olmaksızın şahıslar, cemiyetler, vakıflar, belediyeler veya mahalli Hükümet idareleri tarafından suyun akmasına veya su seviyesinin yükselmesine tesiri olabilecek tesisat, inşaat, tadilât veya garsiyat yapılmasının yasak olduğu Hükümet teklifinin Nafia encümenince aynen kabul edilmiş olan ikinci maddesinde yazılıdır. Bu maddenin tanziminden maksat İcra Vekilleri Heyetince tesbit edilmiş olan hudutlar dahilinde hükmi veya hakikî şahıs tarafından suyun akmasına mâni olacak inşaat ve tesisat yapılmamasında ve ağaç veya fidan dikilmemesini temin olduğuna göre hükmi şahıslardan bir kısmının tadadiyle bir kısmının bundan hariç bırakılması doğru görülmiyerek birinci fkranın mutlak bir şekilde tanzimi ve aynı zamanda da müsaade verecek makamın da tâyini tercihe şayan görülmüştür.

İkinci maddenin yeni şekline nazaran sınırları İcra Vekilleri Heyetince tesbit ve ilân edilmiş olan sahada vali veya kaymakamdan müsaade olmaksızın suyun akmasına veya su seviyesinin yükselmesine tesiri olabilecek tesisat, inşaat veya tadilât yapmak fidan veya ağaç dikmek menedilmiştir. Bu müsaadenin verilmesinden önce vali, mahallî su işleri müdürünün; bu teşkilâtın bulunmadığı yerlerde Nafia müdürünün mütalâasını almakla mükelleftir. Bu hükme muhalif olarak ve izin istihsal edilmeden yapılan tesisat, inşaat aynı usule tevfikân yıktırılır.

Şu taşkın ve hücumlarını önlemek maksadıyla ittihaz kılınan tedbirler meyânında fennî lüzum hâsıl olduğu takdirde evvelece sınırları tesbit edilmiş olan sahalardaki gayrimenkullerin yıkılabileceği ve aynı zamanda ağaç ve fidanların da kaldırılabilceği ve bu suretle yıkılan bina ve tesisatla köklenen ağaçların sahiplerine istimlâk hakkındaki hükümlere tevfikân tazminat verileceği Hükümet teklifinin ikinci maddesinde yazılıdır.

Zikri geçen saha dahilindeki bina veya tesisatın yıkılıp kaldırılması veya ağaçların köklenmesi halinde sahiplerine mahrum edildikleri hak ve menfaatlara mukabil yıkılan veya kaldırılan bina tesisat veya ağaçların değer pahasının peşin olarak ödenmesi Teşkilâtı Esasiye kanununun sarîh hükümleri icabından olması itibariyle Hükümet teklifinin Nafia encümenince de kabul edilmiş olan bu maddesinde yazılı esaslar yerindedir. Ancak istimlâk hakkındaki mevzuatın bu madde hükümleri muvacehesinde tatbik şeklini göstermek gerek tatbikatta husulü mümkün tereddütleri izale ve gerek istimlâk usulünün cari olamayacağı ağaç ve fidanlar hakkında değişik hükümlerin vazı ve tedvini bakından zaruridir. Üçüncü maddenin bu esaslar dahilinde Encümenimizce tetkik edilmiş olan şekline göre fennî lüzum hâsıl olduğu takdirde kanunun birinci maddesi hükümleri dairesinde tesbit ve ilân edilmiş olan sınırlar içinde suyun akmasına engel olan fidan, ağaç veya binalar, tesisat ve diğer mâniâlar bedeli peşin ödenmek şartıyla kaldırılabilir. Ancak bunlardan Devlete, belediye, hususî idarelere, köy hükmi şahıslarına ait olanlar için esasen âmmen menfaatleri bakımından tahmil edilen bu külfet mukabilinde hiç bir bedel veya tazminat verilmez. Diğer hükmi veya hakikî şahıslara ait bina ve tesisata arsasıyla birlikte istimlâk hakkındaki hükümlere tevfikân bir bedel takdir olunarak bundan ar-

saya isabet eden kısım tefrik edildikten sonra geri kalanı peşin olarak sahibine ödenir. Bu şahıslara ait fidan, ağaç veya esaslı bent ve savaklardan belediye hududu içinde olanlara belediye encümeninin bu hudut içinde bulunanlara vilâyet daimî encümeninin seçeceği ehli vukuf tarafından takdir edilecek kıymetin peşin olarak ödenmesi meşruttur. Belediye veya vilâyet daimî encümeni için mahiyet ve vüsaine göre bir veya müteaddit vukuf ehli tayinde serbest bırakılmıştır. Filhakika kıymet itibariyle eüzi sayılabilecek muamelelerde birden fazla vukuf ehli seçilmesi taraflar için lüzumsuz bir külfeti mucip olabilir. Bu mahzuru önlemek için vukuf ehli adedinin tâyini mahallî encümenlerin takdirine bırakılmıştır.

Cezaî hükümlerden bahis olan 12 nei maddede yapılan tadil maddedeki mefhumları ceza teknik ve esaslarına tevfik etmekten ibaret kalmıştır. Lâyihanın diğer maddeleri mahallî idarî teşekküllere tevdi ve tahmil eylediği vazife ve salâhiyetler itibariyle Dahiliye encümeninin nazarı tetkikinden geçeceği cihetle encümenimiz bu hususlarda ayrıca tevakkufu faydalı görmiyerek zikri geçen maddelerin aynen kabulüne karar verilmiştir.

Havalesi veçhile Dahiliye encümenine tevdi edilmek üzere Yüksek Reisliğe sunulur.

Adliye En. reisi	M. M.	Kâtip
Çorum	Zonguldak	Konya
Münir Çağıl	Şinasi Devrin	Galip Cültekin
Antalya	Balıkesir	Bingöl
N. Aksoy	O. Niyazi Burcu	F. Filikri Düşünsel
Bursa	Erzincan	Hatay
Ataf Akgüç	A. Fırat	B. S. Kunt
Kayseri	Kocaeli	Manisa
R. Özsoy	Salâh Yargı	A. Tümer
Rize	Sinob	Tokad
Dr. S. A. Dilemre	C. Atay	S. Ataç

Dahiliye encümeni mazbatası

T. B. M. M.

Dahiliye encümeni

Esas No. 1/613

Karar No. 11

24. III. 1942

Yüksek Reisliğe

Nafia ve Dahiliye vekilliklerince müşterek olarak hazırlanıp İcra Vekilleri Heyetinin 4. IV. 1941 tarihli toplantısında Yüksek Meclise arzı kararlaştırılan ve Encümenimize de havale buyurulmuş olan Taşkın ve Su hücumlarına karşı korunma kanunu lâyihası Nafia ve Adliye encümenleri mazbatalarıyla birlikte Nafia ve Dahiliye vekilleri mümessilleri hazır bulunduğu halde okundu ve kanunun umumî heyeti ve maddeleri üzerinde konşulup incelendi.

Yurdumuzun bir çok yerlerinde kapalı veya akar bir halde bulunan suların zaman zaman taşmakta ve etrafındaki geniş araziye kaplıyarak bir çok zararlara sebep olmakta bulunduğu herkesçe bilinen acı bir hakikattir. Suların taşmasında başlıca âmil olan sebepler arasında en önemli yer alanları; suların yataklarında veya denize döküldükleri yerlerde vaktiyle her nasılsa bazı tesisat vücade getirilmiş veya inşaat yapılmış veya ağaç dikilmiş ve yataklarda suların tesiriyle bazı manialar husule gelmiş ve bazı kesimlerde yatakların yükselmiş olmasıdır. Bunlar olduğu gibi kaldıkça suların taşkın zamanlarında yapacakları zararlar da gittikçe daha genişliyecek ve millî emeklerin ve servetlerin heder olmasına meydan verecektir. Suların taşkın zamanlarında köy ve kasabalara yaptıkları zararların önüne geçmek için mahallî Hükümetlerce mümkün görülen tedbirler alınmakta ve çalışılmakta ise de suların araziye ve ekinleri basmasına karşı esaslı tedbirler alabilmek için mahallî Hükümetlerin kanuni kudret ve salâhiyetleri yok gibidir. İşte bu gibi tehlikeleri gerek vukuu zamanında ve gerek vukuundan evvel önleyebilmek için vilâyetlerin geniş salâhiyetlerle tehziz edilmesine ve halka da bazı mükellefiyetler yükletilmesine ihtiyaç ve zaruret bulunduğu ittifak edilerek kanun umumî heyeti bakımından kabul edilmiştir.

Mddeler üzerine yapılan konuşmalar sonucunda da Nafia ve Dahiliye vekilleri mümessilleri de mutabık olarak aşağıda yazıldığı şekilde

bazı maddeler de az değişiklikler yapılmıştır.

Birinci ve ikinci maddeler bazı kelime değişiklikliği ile Adlye encümeninin teklifi veçhile kabul edilmiştir.

Üçüncü maddede İstimlâk kanunu hükümlerine göre kıymeti takdir edilen bina ve tesisatın, kaldırılmasıyla bunların arsaları veya bitişik arazıları sahiplerinin faydalanamayacağı bir durumda kalırsa bunlara ait bedelin takdir olunan kıymetten tenzili ile sahiplerine terki adâlete uygun görülmemiş ve bir de fidan ve ağaç ve esaslı bent ve savaklar için takdir edilen kıymet hakkında beş gün içinde idare heyetlerine itiraz hakkı bırakılmış ve her iki şekilde yapılan istimlâk bedellerinin Nafia vekilliğince ödenmesi kabul edilmiş ve madde bu kayıtları ihtiva edecek daha açık bir şekilde yazılmıştır.

Nafia encümeninin altıncı maddesi esas hükümleri muhafaza edilerek ve daha açık olarak lâyihaın altıncı maddesinde yazıldığı veçhile kabul edilmiştir.

Yedinci madde olarak Nafia encümeninin yedinci maddesi ve sekizinci ve dokuzuncu maddeler olarakta Hükümetin teklif ettiği yedinci ve sekizinci maddeler hükümlerinde bir değişiklikliği tazammun etmeksizin lâyihada yazıldığı şekillerde kabul edilmiştir.

13 ncü maddede yazılı 8 ve 9 ve 10 ve 12 nci maddelerin çerçevesi içinde bulunan alât ve vesait bedelleriyle koruma işlerinde çalışanların ekme ve katık paralarını, ve hastaların tedavi ücretlerinin Hazinece gayrimelhuz masraflar tertibinden tesviye edileceği tasrih edilmek suretiyle lâyihada yazıldığı veçhile kabul edilmiştir.

Bu kanunun tatbik suretini gösterir bir nizamnamenin Dahiliye ve Nafia vekilliklerince müşterek olarak tanziminde fayda görülerek 16 ncı madde yazılmıştır.

Kanunun başlığı da daha vazıh ifade edilebil-

miş olmak için taşkın sulara ve su baskınlarına karşı koruma kanunu lâyihası şeklinde yazılmıştır.

Yukarıda arzedilen değişikliklerle lâyiha Umumî Heyette müzakere edilmek üzere Yüksek Reisliğe sunulur.

Dahiliye En. Rs.	Reis V.	M. M.
Tekirdağ	Çoruh	Zonguldak
<i>C. Uybadın</i>	<i>Abif Tüzün</i>	<i>İ. E. Bozkurt</i>
Kâtip		
Kütahya	Ankara	Ankara
<i>Sadri Ertem</i>	<i>Etkrem Ergün</i>	<i>Fevzi Daldal</i>

Antalya	Antalya	Balıkesir
<i>R. Kaplan</i>	<i>T. Sökmen</i>	<i>S. Uzun</i>
Bursa	Çorum	Erzurum
<i>F. Güvendir</i>	<i>İ. K. Alpars</i>	<i>Z. Soydemir</i>
Erzurum	Gaziantep	Hatay
<i>N. Elgün</i>	<i>Dr. A. Melek</i>	<i>A. Türkmen</i>
İzmir	Kars	Malatya
<i>M. Aldemir</i>	<i>E. Özoğuz</i>	<i>E. Barkan</i>
Maraş		Mardin
<i>Z. Kayran</i>		<i>Edib Ergin</i>
Trabzon		Yozgad
<i>S. Abanozoğlu</i>		<i>S. Korkmaz</i>

Maliye encümeni mazbatası

T. B. M. M.

Maliye encümeni

Esas No. 1/613

Karar No. 29

25 . V . 1942

Yüksek Reisliğe

Yüksek Meclis Umumî Heyetince Encümeni-mizce de tetkiki tasvip edilerek havale buyurulmuş olan, Nafia ve Dahiliye vekilliklerinden müştereken tanzim edilmiş «Taşkın ve su hücumlarına karşı korunma kanunu lâyihası» ve mucip sebepleri, Nafia, Adliye ve Dahiliye Encümenlerinin mazbata ve teklifleriyle birlikte, Hükümet adına sayın Nafia vekili hazır bulunduğu halde okundu.

Lâyihanın istihdaf ettiği maksat : Encümenimizde tekrarlanan izahlara göre, «Kura arazi-siyle bahçelerin iskasına mahsus kanal ve çayların tathir ve tamiri hakkında» ki 8 nisan 1334 tarihli kanunla, «Seylâptan dolayı irası hasar eden gayrimemlûk emhârı sâgirenin tathiri hakkında» ki 2 şubat 1336 tarihli kanun hükümlerinin baki kaldığı ve bu lâyiha ile istihdaf edilen maksadı :

1. — Su rejimi tesis edilmiş, su taşkın ve baskınlarına karşı gerekli tedbirler alınmış, sedde, kenar ve sair tesisler yapılmış mahallerde bunların iyi bir halde kalmalarını temin için, mahalli atâka ve teyakkuzu da temin etmek, tehlike vukuunda süratli tamir ve önleme işleri için umumî menfaat adına halk yardımını kanunlaştırmak ;

2. — Arzettikleri tehlikeler nazara alınarak

tesbit edilmiş veya ıslah ve tanzimi işlerine fiilen başlanmış vaziyet ve mahallerde gerekli kolaylık ve salâhiyetleri elde etmek ;
olduğu anlaşılmiş ve su mevzuu etrafındaki bütün hükümleri bir araya toplayan bir lâyihanın da hazırlanmakta olduğu ilâve edilmiştir.

Heyeti umumiyesi üzerine görüşmeler : Bilhassa üç noktada toplanmıştır :

1. — Lâyihanın 6 ve 3 neü maddelerinin ihtiva ettiği hükümler ve Teşkilâtı Esasiye kanununun 73 - 74 ve 103 neü maddeleri :

i) 6 neü madde hükümleri itibariyle : Aşağıda imzaları üzerinde muhalefet şerhi vermiş olanlar dışındakilerin ekseriyetle varmış oldukları karar ve mütalâa şudur :

Fevkalâde icap ve vaziyetle mahdut kalmak şartıyla teklifin Teşkilâtı Esasiye ile tearuz eden ciheti yoktur. Çünkü :

a) 73 ve 74 neü maddeler, «umumî menfaat» ve «fevkalâde hal» olarak iki şartı ihtiva etmekte ve su baskın ve hücumlarında bu vasıflar tamamen mevcut bulunmaktadır.

b) Benzeri vaziyetlere ait ve 73 neü maddenin son fıkrasına müstenit - 442 sayılı Köy kanunu madde 13 fıkra 24, 309 sayılı Muzır hayvanların itlâfı kanunu madde 2, Çekirge kanunu madde 3, 3116 sayılı Orman kanunu fasıl 2 -

mütaaddit teşriî içtihatlarımız vardır.

c) «Mükellefiyet» in mutlaka bütün Türk vatandaşlarını aynı zamanda ve aynı şekilde vazifelendirmesi hiç bir bakımdan şart olarak mütalâa edilemez.

ii) 3 ncü madde ilk fıkrası itibariyle:

Devlet, belediye, hususi idare, köy ve vakıflara ait malların bedelsiz istimlâk ve istimvali, Devletin bu mallar üzerindeki «vilâyeti âmme» sine, Teşkilâtı Esasiye kanununun 73 ncü maddesi son fıkrasına, bu işlerin biranevel yapılabilmesini temin için mevcut mali mülâhaza ve zaruretlere müsteniden muvafık olacağı yolundaki bir reyî muhalife karşı aşağıdaki sebeplerle ekseriyetle uygun görülmemiştir:

a) Teşkilâtı Esasiye kanununun 73, 74, 103 nci maddeleri hükümlerindeki sarahat ve bu işlerde 73 ncü madde son fıkrasına istinada imkân verecek unsurların tam olarak mevcut bulunmaması;

b) Bunların her birerine ait hususi kanunlar ve bu arada Vakıflar kanunu hükümleri;

c) Her birinin bütçe vaziyetleri;

d) Umumî hükümlerden aykırı hükümler tesis etmemekteki faydalar;

e) Ve nihayet, bu kısım Nafia işlerinin maliyet bütünlüğünü sahih olarak tesbit etmek ve bilmekteki faydalar.

II. Encümenin Heyeti umumiye üzerine müzakereleri sırasında üzerinde durduğu ikinci, nokta. Lâyihanın 1 nci maddesinde mevzu bahis sınırlandırma meselesi olmuştur. Bir taraftan Hazineyi mühim bedeller tesviyesi suretiyle büyük tediyeler, diğer taraftan mülk sahipleri umumiyetle en mümbit sahalarda olan bu yerlerden maksada zarar vermeyecek şekillerde dahi istifadeyi men veya zorlaştırarak, mühim istihsal zararları karşısında bırakmamak için, fevkalâde dikkat ve katî ihtiyaçlarla mütenasip olarak hareket edilmesi ve bu sınırlar dahiline girecek yerlerin fennî, vazih ve teferruatlı bir planla tesbit olunması lüzumunda ittifak edilmiştir.

III. Lâyihada birinci maddede mevzu bahis sülardan istifade suretiyle tesis edilmiş değirmenler ve diğer hususi sulama yollarının güzergâhlarında yapabilecekleri tahripler üzerine uzun görüşmeler olmuş ve bunların da lâyihanın ikinci maddesindeki hususlar arasına alınması kararlaştırılmıştır.

Neticede:

Lâyihanın heyeti umumiyesiyle ve yukarıdaki kayitlerle şayanı müzakere olduğuna, hazırlanmakta olduğu ifade edilen Su mevzuu etrafındaki bütün hükümleri ihtiva eder lâyihanın tesirini temenniye ve Dahiliye encümeni teklifinin esas alınmasına karar verilerek maddelere geçilmiştir.

Lâyihanın unvan ve maddelerine ait kararlar:

Unvan:

Hükümet teklifinin taşıdığı unvan üzerinde Encümenlerde durulduğu görülmüş ve «Su tehlikesine karşı korunma» şeklinde ileri sürülmüş teklife mukabil, lâyiha hükümlerini daha ziyade ihtiva ettiği görülen Dahiliye encümeni teklifi kabul edilmiştir.

Madde D - I/H - I :

Encümenimizde verilen izahlara, yukarıda hülâsa edilen umumî mütalâalara, nazaran aşağıdaki şekle kalbin maksadı daha vazih ifade edeceğine karar verilmiştir:

Madde 1. — Rasat ve inceleme sonuçlarına göre yüksek seviye gösterdiği anlaşılan umumî, hususi, kapalı, akar sular yaptıkları veya yapmaları ihtimali olan hasar derecelerine göre sıralanarak her birinin su altında veya su baskını korkusunda bıraktıkları yerlerin fennî plânları, tanzim ve Nafia vekillığının teklifi, İcra Vekilleri Heyetinin kararıyla tesbit olunarak «Suya dikkat sahası» olarak ilân olunur.

Tertip bakımından bu maddenin 2 nci madde olarak öne alınmasında fayda görülmüş ve aşağıdaki şekilde tadilen kabul edilmiştir:

D - 3/H - 3

«Madde 2. — Suya dikkat sahası içine düşüp suyun akmasına engel olduğu fennen sabit olan bina, tesisler, fidan ve ağaçlar ve diğer mâniyalarla bu sulara müstenit değirmen ve sulama arkları hakkında aşağıdaki hükümler tatbik olunur:

a) Bina ve tesislere, buldukları mahallere nazaran mevcut istimlâk hükümleri bir kere çıplak arazi olduklarına ve bir kere bu gayrimenkullerle meşgul olduklarına nazaran tatbik edilerek farkı maliklerine peşinen ödenmek ve arazi yine uhdelerinde bırakılmak suretiyle muamele olunur.

b) Fidan, ağaç, asmalık veya esaslı bent ve savaklardan, sahiplerince başka mahallere

nakledilmek istenen kısımlar için, yazı ile istenecek mühlet, lüzumlu ve mümkün olan âzami hadler dahilinde verilir. Bu müddet zarfında kaldırılmamış olanlarla, geriye kalmış bulunanlara veya yazı ile kısmen veya tamamen nakli istenmemiş olanlara, belediye hudutları içinde iseler Belediye encümeninin, değilse Vilâyet Daimî encümeninin seçeceği vukuf ehli tarafından biçilecek kıymetler sahiplerine peşinen ödenerek Nafiaca kaldırılır. İlgili kanunlara dayanarak yapılacak itirazlar icrayı durdurmaz.

c) Fennî usullere göre yapılmış olan esaslı bentler ve savaklardan gayri, mahallerinde nakit kıymeti olmayan bent, sed, dolma, çit. gibi mâni-alar için hiç bir tazminat verilmez. Bu eihet vazifeli Nafia teşkilâtının raporu ve yerlerine göre ilgili Belediye veya Vilâyet encümenlerinin tasdiğiyle kesinleşir.

d) Suya dikkat sahası dışındaki değirmenlere, sımai tesislere, ekim sahalarına giden ark ve kanallar, vazifeli Nafia Sular müdürlüğünce fennî şartları haiz ve maksada zarar veremeyecek şekilde görüldükleri yazı ile tasdik edildiği takdirde halleriyle veya bu müdürlükçe yazı ile tesbit edilecek müddet zarfında yazı ile tesbit edilmiş şekillere ifrağları şart koşulmuş olduğu takdirde bu şartlarla ipka olunur. Aksi hallerde her birinin kanuni durumlarına göre genel hükümler tatbik olunur.»

Üçüncü madde olarak aşağıdaki şekilde kabul edilmiştir:

D - 2/H - 2

«Madde 3. — Suya dikkat sahası içinde vali veya kaymakamdan yazılı müsaade almaksızın suyun akmasına veya su seviyesinin yükselmesine tesiri olabilecek tesisler, inşalar veya tadiller yapmak, fidan veya ağaç dikmek, suyu bu saha dışına nakledecek kanal, ark ve tesisler yapmak yasaktır. Bu müsaadenin verilebilmesi, Su işleri müdürünün bulunmayan mahallerde Nafia müdürünün fennî mahzur olmadığı hakkında rapor vermiş olmasına bağlıdır. Bu müdürler bu husustaki talebin kendilerine vürudu tarihinden itibaren en geç bir ay içinde neticeyi bildirmeğe mecburdurlar. Yerinde inceleme gereken hallerde harcıra ve masrafları Nafia bütçesinden ödenir.

Bu hükümlere aykırı olarak yapılmış veya dikilmiş olanlar, Su işleri müdürünün, bulunmayan mahallerde Nafia müdürünün teklifi ve va-

linin tasdiği üzerine, Nafiaca ilgililer hesabına yıktırılır veya kaldırılır.

Su işleri müdürlüğü, bu sahalarda yapım, dikim ve ekimi caiz olabilecek olanları, yer yer evvelden tesbit ve ilâna salâhiyetlidir. Bu ilânlar yazılı müsaade yerini tutar.

D - 4/H - 4

Madde 4. — Aşağıdaki şekilde tadilen kabul edilmiştir:

«Madde 4. — Devamlı bakıma tabi olsun olmasın, kenar ve seddelerin herhangi sebeple temellerinden veya üzerlerinden delindiğini veya yarıldığını veya taşkın sularla yıkılma tehlikesine veya halkın su baskımına mâruz bulunduğunu görenler, bunu derhal mahallin en yakın Nafia teşkilâtına veya en yakın mülkiye âmirine veyahut da alacakları haberi en seri vasıta ile bu makamlara ulaştırmakla mükellef tutulmuş bulunan en yakın muhtar ve jandarmaya bildirmeğe mecburdurlar.

Valilikler bu mecburluğu, suların kabarma ve taşma mevsimlerinde mahallî gazeteler ve diğer alışılmış vasıtalarla halka ilân eder.»

D - 5/H - 5

Madde 5. — (Hükümetin 5 nci maddesi aynen.)

D - 15/H - 13

Madde 6. — Aşağıdaki şekilde tadilen:

«Madde 6. — Bu kanunun birinci maddesi mucibince yapılacak ilânı mütaakıp bu suretle tesbit olunmuş saha ile münasebetli ve tehlike vukuunda halkın imdat ve yardıma koşması, mevsim ve yol vaziyetlerine göre mümkün kasaba ve köyler Su işleri müdürünün ve bulunmayan yerlerde Nafia müdürünün teklifi üzerine valilikçe tesbit ve bu yerlerde sakin bulunan ve uhdelerinde Hükümet, belediye ve hususi idarelerce verilmiş vazife olmayan, sıhhat, beden mazeretleri bulunmayan 18 yaşını doldurmuş, 50 yaşına basmamış erkek nüfusun, büyük yaşlardan başlayarak sıra numarası konmuş listeleri ve her mahalde mevcut bellibaşlı mühim vasıtaların defteri yapılır.

Her yıl ağustos ayı içinde gerekli tadil ve tashihleri de yapılacak olan bu malûmatın birer sureti, mahallin en büyük mülkiye âmirinden başka, su işleri ve bulunmayan mahallerde Nafia işleri müdürlükleri ve kendilerine ait saha-

ya mütâallik kısımları kaymakamlıklar, nahiye müdürlükleri, belediye reislikleri ve muhtarlık ve ya ihtiyar heyetleri dosyasında da muhafaza olunur.»

D - 6/H - 6

Madde 7. — Aşağıdaki şekilde tadil edilmiştir :

a) Taşkın sularla kenar ve seddelerin yıkılma ve yarılma tehlikelerine mâruz bulunması, yakm arazinin su baskınına uğraması gibi fevkalâde hallerde, hâdisenin vukubulduğu mahallin en büyük mülkiye âmiri, bu kanunun 6 ncı maddesinde yazılı listede adı olanların hepsini veya bir kısmını, yıkıntıları düzeltmeğe, yarıntıları kapatmağa, mânileri kaldırmağa, tehlikede olanları kurtarmağa yarar, ellerinde bulunan balta, kazma, çapa, kürek, destere gibi her nevi aletler ve icabında mevcut defterlere nazaran aynı zamanda kayık, araba gibi muayyen vasıtalarla, tâyin edeceği tehlike noktalarına koşmağa dâvete, ve sevkettirmeğe salâhiyetlidir. Bu emir yazı ile verilir ve vaziyet ve mahallin imkân verdiği şekillerde ilânı suretiyle tebliğ edilmiş sayılır. İlân tarihinde mahallerinde olup, kanunca makbul mazereti olmıyanlar derhal icabete ve gösterilen işlerde çalışmağa mecburdurlar. Kısmi taleplerde sıra numaraları esas alınır ve takip edecek ikinci kısmı çağırılıştaki geriye kalmış olanlar yollanır.

b) 6 ncı maddede yazılı defterler muhteviyatına nazaran maksat için lüzumlu olmasına rağmen bulunmadığı veya kâfi derece olmadığı görülen alet ve vasıtalar Nafiaa temin ve bu maksatla tehlikenin en çok muhtemel olduğu noktalar civarında önceden depolar yapılır.

c) Tehlikenin vukubulduğu mahal mülkiye âmirleri, tehlike ile karşılaşan veya tehlikeye uğrayan mahaller halkı ile âfetin önlenemeyeceği görülen hallerde, yardım vazifeleri bu kanunun 6 ncı maddesi hükümleri dahilinde tesbit edilmiş olan başka vilâyete bağlı idarî teşkilât sahalarına da müracaat ve emir vermeğe mezun ve bunlarda istenen mahallere yetişmeğe ve gösterilen işlerde çalışmağa mecburdurlar. Bu suretle verilecek emirlerden bu sahaların mensup olduğu nahiye, kaza veya vilâyet makamları da aynı zamanda haberdar edilir.

d) Vali ve kaymakamlarla nahiye müdürleri ve köy muhtarları ve civardaki asker, jandarma, Gümrük ve orman muhafaza kıtaları ku-

mandanları, mafevklerinden emir ve müsaade beklemeksizin tehlike ile karşılaşan yerlere yardımcı göndermek ve icabında bizzat tehlike yerine gitmekle mükelleftirler.

e) Bu madde mucibince halkın yardıma koşma ve çalışma mecburluğu, fevkalâde vaziyetin devamı ile mahdut olup, bu vaziyetin üç günden fazla süreceği anlaşılan hallerde Hükümetten müsaade istihsali ve geçimlerini bedeni mesailerıyla temin edenlere, çalışılmakta bulunan mahallin mensup olduğu vilâyet daimî encümenince tesbit edilecek nisbetlerde gündelik ücret verilmesi mecburidir.

D - 7/H -

Madde 8. — (Dahiliye encümeninin 7 ncı maddesi aynen).

D - 8 / H - 7

Madde 9. — (Dahiliye encümeninin 8 ncı maddesi aynen).

D - 9 / H - 8

Madde 10. — (Dahiliye encümeninin 9 ncü maddesi aynen).

D - 10 / H 9

Madde 11. — (Dahiliye encümeninin 10 ncü maddesi aynen).

D - 11 / H 10

Madde 12. — (Nafia encümeninin 11 ncı maddesi aynen).

D - 12 / H - 11

Madde 13. — (Hükümetin 11 ncı maddesi aynen).

D - 12 / H - 12

Madde 14. — (Adliye encümeninin 14 ncü maddesi aynen).

D - 13 / H -

Madde 15. — Olarak aşağıdaki şekilde kabul edilmiştir :

«Madde 15. — 7, 8, 9, 10, 12 ncı maddelerde yazılı alet, malzeme ve vasıta bedelleri, nakil ücretleri, çalışanların ekmek katık masrafları, çalışma ve toplanma devresinde ısıtma, korunma, dinlenme için zaruri görülecek vasıta ve maddeler bedelleri, verilmesi gerekecek ücretler, sakatlananlara, ölenlerin ailelerine verilecek tazminat paraları ve hastalananların tedavi ücretleri, giyim bakımından uğrıyacıkları zararlar Nafia

bütçesinde her yıl açılacak fasıldan ödenir ».

D - 1 / H - 13

Bu madde 6 ncı madde olarak yukarıya ta-
dilen alınmıştır.

D - 16 / H - 14

Madde 16. — (Hükümetin 14 ncü maddesi
kabul edilmiştir).

D - 17/H - 16

Madde 17. — (Dahiliye encümeninin 17 ncı
maddesi aynen).

D - 18/H - 15

Madde 18. — (Dahiliye encümeninin 18 ncı
maddesi aynen).

Umumî Heyet kararı ve hile Bütçe encüme-

nine havale buyurulması maruzatıyla Yüksek Re-
isliğe sunulmuştur.

Ücretsiz çalışma Angarya oldu-
ğundan ve angarya ise Teşkilâtı
Esasiyeye muhalif bulunduğu-
ndan kanunun bu esasına muhali-
fim.

Reis

Bu M. M.

A. Bayındır

F. Kurdoğlu

Kâtip

Âza

Âza

Cemal Kovalı

A. Menderes

K. Dursun

Âza

Âza

Âza

Dr. G. Kahraman

M. Seyfeli

Hamdi Kuleli

Âza

Âza

M. Nedim Zabcı

Nasuhi Baydar

Bütçe encümeni mazbatası

T. B. M. M.

Bütçe encümeni

Mazbata No. 52

Esas No. 1/613

11 . I . 1943

Yüksek Reisliğe

Taşkın ve su hücumlarına karşı korunma
hakkında Nafia ve Dahiliye vekilliklerince
müşterek hazırlanan ve Başvekâletin 14 nisan
1941 tarih ve 6/1500 sayılı tezkeresiyle Yüksek
Meclise sunulan kanun lâyihasının, Maliye ve
Bütçe encümenlerince de tetkiki Yüksek Um-
mî Heyetçe tensip ve lâyiha encümenimize de
tevdi buyurulmakla Nafia, Adliye, Dahiliye ve
Maliye encümenleri mazbatalarıyla birlikte ve
Dahiliye, Maliye ve Nafia vekâletlerinin sa-
lâhiyetli memurları hazır oldukları halde tetkik
ve müzakere olundu.

Memleket sularının tanzimi emrinde sarfe-
dilen gayretlerin lâyikiyle semere verebilmesi
için taşkınlara sebep olan âmillerin ortadan kal-
dırılması ve yeniden husulüne meydan verilme-
mesi ve bu bapta vücade getirilen tesislerin
muhafazasına âzami dikkat ve itina gösterilme-
si lüzumu aşikârdır. İşte kanun lâyihası bu esas-
ları gözönüne alarak tehlikeyi önlemek üzere
hudusundan evvel alınması icabeden tedbir ve
hükümleri ihtiva etmekle beraber su baskınları
âfetine karşı içtimai tesanüde dayanan ve bu
âfetin zararlarını tehvine yarayan hükümler de

vazetmektedir.

Hükümetin mucip sebepleriyle Encümenle-
rin mazbatalarında tafsilen dermeyer edilen
mütalâat dahi bu lâyihanın mühim bir ihtiyacı-
mızı karşılayacak mahiyette olduğunu tebaruz
ettirdiğinden Encümenimiz lâyihayı memnuni-
yetle karşılamıştır.

Maddelerin müzakeresine gelince: Encüme-
nimiz Hükümetin veya diğer Encümenlerden
munhasıran birinin metinleriyle mukayyet ol-
mıyarak, esasen bir iki nokta müstesna olmak
üzere yekdiğerinden pek farklı olmıyan bu me-
tinlerden kendi görüşüne göre daha uygun bul-
duğunu aynen veya bazı ibare değişikliği ile
kabul etmek şıkkını tercih etmiştir.

Birinci madde — Fenni tetkiklere müstenit
bir program tanzimini, pek tabii gören encümen
bunun maddede tasrih edilmesini zâit telâkki
ederek vazih bulunduğu Hükümetin teklifini ka-
bul etmiş ve ancak tesbit ve ilân keyfiyetinin
Heyeti Vekile kararıyla yapılması kaydını ilâ-
ve eylemiştir.

İkinci madde — Maliye encümeninin hazır-
ladığı madde esas olarak alınmış ve ancak B

fıkrasında yazılı beş günlük itirazın mebdei gösterilmemiş olduğundan bunun tebliğ tarihinden başlayacağı tasrih edilmiş ve bu fıkra sonuna, üzerindeki ağaçların kaldırılması halinde çıplak kalacak araziden sahibinin faydalanması kabil olmadığı takdirde bu arazinin, bina ve tesislerde olduğu gibi istimplâk edilmesi hükmü vazedilmiştir.

Bu maddenin C fıkrası üzerinde tevakkuf edilmiş ve âzadan bazı zevat tarafından, ususi idarelerle belediyeler ve köy hükmi şahsiyetleriyle Vakıflar idaresine ait bina ve tesislerin dahi bedellerinin ödenmesi lüzumu ileri sürülmüş ise de encümen ekseriyeti bu hususta salâhiyet ve ihtisası derkâr olan Adliye encümeninin mazbatasında serdedilen mucip sebebe istinaden Hükümetin ve Nafia, Adliye ve Dahiliye encümenlerinin noktai nazarma iştirak etmiştir.

Üçüncü madde — Bu maddenin yazılış tarzına göre mülkiye âmirlerinin müsaadesiyle zararlı tesisatın yapılabileceği gibi asla maksut olmayan bir mâna çıkarılmakta olduğundan ibare buna mahal vermeyecek şekilde konmuştur.

Bir de müsaadesiz yapılan tesislerin kaldırılması için sarfedilen paranın sahiplerinden alınacağı maddenin sonuna eklenmiştir.

Dördüncü, beşinci, altıncı ve yedinci maddelerde esaslı bir değişiklik yapılmamış, yalnız altıncı maddede taşkınları ölemeğe gideceklerin bu işlerde kullanılmaya yarayacak bütün aletleri ve vasıtalarıyla gidecekleri yazılı olduğuna göre bu aletleri birer birer saymaya mahal görülmemiş ve bu suretle madde kısaldığı gibi muhteviyatı itibariyle maddenin iki kısma ayrılması muvafık görülerek bundan sonraki maddelerin sıra numaralarının değiştirilmesine zaruret hâsil olmuştur.

Dokuzuncu madde — Diğer encümenlerin sekizinci maddesini teşkil eden bu maddenin koruma işlerinde çalışanların beraberlerinde getirdikleri vasıta ve aletlere âriz olacak hasarın tazminini, tehlike mahalli dışından gelmek kaydıyla takyit etmesi doğru görülmiyerek korumağa iştirak eden bütün halkın bu şekilde uğrayacakları zararın tazmini muvafık görülmüş ve madde buna göre yazılmıştır.

10, 11, 12 ve 13 nû maddelerde bir değişiklik yoktur.

14 nû madde — Diğer encümenlerin on üçüncü maddesi bu kanunun muayyen maddelerinde gösterilen masrafların hangi masraf tertibinden verileceğini ifade etmektedir.

Kanunun diğer maddelerinde dahi mahallî Hükümet veya Nafia vekilliği tarafından ödenmesi lâzımgelen masraflar gösterilmektedir. Encümenimiz suların tanzimi işinin arzettiği ehemmiyeti nazarı itibara alarak ve bir mevzua müteallik masrafların müteferrik idareler tarafından yapılmasındansa hepsinin bir makamca sarfedilmesini daha muvafık bularak bu maddeyi değiştirmiş ve bu kanunun muhtelif maddelerinde yapılacağı ve ödeneceği yazılı bütün masrafların Nafia vekâleti bütçesinden ödenmesi esasını vazetmiştir.

On altıncı madde — Kanunun maddeleri arasında Millî Müdafaa ve Münakalât vekâletlerini alâkadar eden hükümler bulunduğu nazarı dikkate alınarak madde ona göre yazılmıştır.

Arzedilen sebeplerle yapılan değişiklikleri ihtiva etmek üzere yeniden kaleme alınan lâyiha, Umumî Heyetin tasvibine konulmak üzere Yüksek Reisliğe sunulur.

Bütçe En. Rs.	Rs. V.	M. M.
Çorum	Kastamonu	Muğla
<i>İ. Eker</i>	<i>T. Coşkan</i>	<i>H. Kitabcı</i>
Kâtip		
İstanbul	Antalya	Bolu
<i>F. Öymen</i>	<i>N. E. Sumer</i>	<i>Dr. Zihni Ülgen</i>
Bursa	Elâzığ	Girenun
<i>Dr. S. Konuk</i>	<i>M. F. Altay</i>	<i>M. Akkaya</i>
İsparta	İsparta	İstanbul
<i>M. Karaağaç</i>	<i>R. Ünlü</i>	<i>H. Ülkmen</i>
Kayseri	Kırklareli	Maraş
<i>F. Baysal</i>	<i>B. Denker</i>	<i>M. Bozdoğan</i>
Mardin	Muş	Samsun
<i>R. Erten</i>	<i>Ş. Ataman</i>	<i>M. Ali Yörüker</i>
Sinob	Tunceli	Yozgad
<i>C. K. İncedayı</i>	<i>M. Yenel</i>	<i>A. Sungur</i>
Zonguldak		
<i>Emin Erişirgöl</i>		
Köy, belediye, vilâyet ve Evkaf hükmi şahsiyetlerine ait malların parasız olarak istimplâki ve alınması hükmüne muhalifiz.		
Konya	Kütahya	Tokad
<i>R. Türel</i>	<i>A. Tiridoğlu</i>	<i>H. N. Keşmir</i>
Diyarbakır	Sivas	
<i>Rüştü Bekit</i>	<i>Remzi Çiner</i>	

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

Taşkın ve su hücumlarına karşı korunma kanunu lâyihası

MADDE 1. — Hükümet, yüksek seviye gösteren umumî ve hususi, kapalı veya akar suların taşkını altında kalan veya su hücumlarına mâruz bulunan arazi sınırlarını tesbit ve ilân ettirir.

MADDE 3. — Fennî lüzum hâsıl olduğu takdirde birinci maddede, tesbit ve ilân edileceği beyan olunan sınırlar içinde suyun akmasına engel olan büyük, küçük ağaçlar, fidanlar ve binalar kaldırılır.

Bunlardan Hükümet, belediye, hususi muhasebe, vakıflar ve köy şahsiyeti maneviyelerine ait olanlar için bedel verilmez. Eşhasa ait olanlar usulen istimlak olunur. Şu kadar ki; toprak birikintisi, set, dolma, çit gibi manialar için eşhasada istimlak ve tazminat bedeli verilmez.

NAFİA ENCÜMENİNİN DEĞİŞTİRİŞİ

Su taşkın ve hücumlarına karşı korunma kanunu lâyihası

MADDE 1. — Hükümet, yüksek seviye gösteren umumî ve hususi, kapalı veya akar suların taşkını altında kalan veya su hücumlarına mâruz bulunan arazi sınırlarını tesbit ve ilân ettirir ve bu işleri şimdiye kadar yapılan etüd ve rasadat neticesine ve vukua gelmiş olan hasarların ehemmiyetine göre mmtaka ve devrelere ayırarak sıraya koyar.

MADDE 3. — Fennî lüzum hâsıl olduğu takdirde birinci maddede, tesbit ve ilân edeceği beyan olunan sınırlar içinde suyun akmasına engel olan büyük, küçük ağaçlar, fidanlar ve binalar kaldırılır.

Bunlardan Hükümet, belediye, hususi muhasebe, vakıflar ve köy şahsiyeti maneviyelerine ait olanlar için bedel verilmez. Eşhasa ait olanlar usulüne tevfikana Nafiaca istimlak olunur. Şu kadar ki toprak birikintisi, sed, dolma, çit gibi manialar için eşhasa da istimlak ve tazminat bedeli verilmez.

ADLİYE ENCÜMENİNİN DEĞİŞTİRİŞİ

Taşkın ve su hücumlarına karşı korunma kanunu lâyihası

MADDE 1. — Yüksek seviye gösteren umumî ve hususi kapalı veya akar suların taşkını altında kalan veya su hücumlarına maruz bulunan arazi sınırları Nafia vekâletinin teklifi üzerine İcra Vekilleri Heyeti kararıyla tesbit ve ilân olunur.

Birinci fıkrada yazılı sınırların tesbitinde fenni tetkik ve rasatlardan elde edilen neticeler esas tutulmakla beraber işin mmtaka veya devrelere ayrılması halinde vukua gelen veya vukubulması muhtemel olan hasarların ehemmiyet ve şumulüne göre bir sıra tertip ve takip olunur.

MADDE 3. — Fennî lüzum hâsıl olduğu takdirde birinci madde hükümleri dairesinde tesbit ve ilân edilen sınırlar içinde suyun akmasına engel bina, tesisat, fidan veya ağaçlar ve diğer manialar aşağıdaki hükümlere tevfikana kaldırılır.

Devlete, Belediyeye, Hususi idarelere, köy hükmi şahıslarına veya vakıflara ait olan bina, tesisat ağaçlar veya fidanlar için hiç bir bedel verilmez.

Diğer hükmi veya hakikî şahıslara ait bina ve tesisatı arsasıyla birlikte istimlak hakkındaki hükümlere tevfikana bir bedel takdir olunarak bundan arsaya isabet eden kısım tefrik edildikten sonra geri kalanı peşin olarak sahibine ödenir. Bu şahıslara ait fidan ağaç veya esaslı bent ve savaklardan belediye hududu içinde

DAHİLİYE ENCÜMENİNİN DEĞİŞTİRİŞİ

Taşkın sulara ve su baskınlarına karşı koruma kanunu lâyihası

MADDE 1. — Yüksek seviye gösteren umumî ve hususi, kapalı veya akar suların taşmasıyla su altında kalan veya su baskınlarına maruz bulunan arazi ve sınırları Nafia vekâletinin teklifi üzerine İcra Vekilleri Heyeti kararıyle tesbit ve ilân olunur.

Birinci fıkrada yazılı arazi sınırlarının tesbitinde fennî tetkik ve rasatlardan elde edilen neticeler esas tutulmakla beraber işin mmtaka veya devrelere ayrılması halinde vukua gelen veya vukubulması muhtemel olan hasarların ehemmiyet ve şümülüne göre bir sıra tertip ve takip olunur.

MADDE 3. — Fennî lüzum hasıl olduğu takdirde birinci madde hükümleri dairesinde tesbit ve ilân edilen sınırlar içinde suların akmasına engel olan bina, tesisat, fidan ağaç, set ve savak ve diğer mâniolar aşağıdaki hükümlere uyularak kaldırılır. Bunlardan :

A) Bina ve tesisat hakkında, İstimlâk kanunu hükümlerine göre muamele yapılır. Bu bina ve tesisatın arsaları veya bitişik arazileri, sahibinin faydalanabileceği durumda ise bu arsa ve arazinin kıymeti istimlâk bedelinden tenzil edilecek, sahiplerine terkedilir.

B) Fidan ve ağaç ve esaslı bent ve savaklar, belediye sınırı içinde ise Belediye encümeninin ve bu sınır dışında ise Vilâyet daimî encümeninin seçeceği üç vukuf ehli tarafından

MALİYE ENCÜMENİNİN DEĞİŞTİRİŞİ

Taşkın ve su hücumlarına karşı korunma kanunu lâyihası

MADDE 1. — Rasat ve inceleme sonuçlarına göre yüksek seviye gösterdiği anlaşılan umumî, hususi, kapalı, akar sular yaptıkları veya yapmaları ihtimali olan hasar derecelerine göre sıralanarak her birinin su altında veya su baskını korkusunda bıraktıkları yerlerin fennî plânları tanzim ve Nafia vekillığının teklifi, İcra Vekilleri Heyeti kararıyle tesbit olunarak «Suya dikkat sahası» olarak ilân olunur.

MADDE 2. — Suyu dikkat sahası içine düşüp suyun akmasına engel olduğu fennen sabit olan bina, tesisler, fidan ve ağaçlar ve diğer mâniolarla bu sulara müstenit değirmen ve sulama arkları hakkında aşağıdaki hükümler tatbik olunur:

a) Bina ve tesislere buldukları mahallere nazaran mevcut istimlâk hükümleri bir kere çıplak arazi olduklarına ve bir kere bu gayrimenkullerle meşgul bulduklarına nazaran tatbik edilerek farkı maliklerine peşinen ödenmek ve arazi yine uhdelerinde bırakılmak suretiyle muamele olunur;

b) Fidan, ağaç, asmalık veya esaslı bend ve savaklardan, sahiplerince başka mahallere nakledilmek istenen kısımlar için, yazı ile istenecek mühlet, lüzumlu ve mümkün olan âzami

BÜTÇE ENCÜMENİNİN DEĞİŞTİRİŞİ

Taşkın sulara ve su baskınlarına karşı korunma kanunu lâyihası

MADDE 1. — Yüksek seviye gösteren umumî ve hususi, kapalı veya akar suların taşmasıyla su altında kalan veya su baskınlarına uğrayabilecek olan sahalardan sınırları Nafia vekâletinin teklifi üzerine İcra Vekilleri Heyetinin kararı ile tesbit ve ilân edilir.

MADDE 2. — Birinci madde hükümleri dairesinde tesbit ve ilân edilen sahalardan sınırları içinde suların akmasına engel olan bina, tesisler, fidan, ağaç, set, savak gibi mâniolarla değirmen ve sulama arkları hakkında aşağıdaki hükümler tatbik olunur:

a) Bina ve tesisler hakkında İstimlâk kanunu hükümlerine göre muamele yapılır. Bu bina ve tesislerin arsaları ve bitişik arazileri sahiplerinin faydalanabilecekleri durumda ise, bunların kıymetleri istimlâk bedelinden indirilir ve arsa veya arazi sahiplerine terkedilir.

b) Fidan, ağaç ve asmalıklarla esaslı bent ve savaklar belediye sınırı içinde ise belediye encümeninin bu sınır dışında ise vilâyet daimî encümeninin seçeceği üç vukuf ehli ta-

Hü.

Na. E.

Ad. E.

olanlara belediye encümeninin bu hudut dışında bulunanlara vilâyet daimi encümeninin seçeceği ehlivukuf tarafından takdir edilecek kıymeti peşin olarak sahibine ödenir. Fenni usule göre inşa edilmiş olan esaslı bentler ve savaklardan gayri bent, set, dolma ve çit gibi manialar için hiç bir tazminat verilmez.

Da. E.

takdir edilecek kıymetlerin sahibine peşin ödenerek, kaldırılır.

Bu kıymetler için beş gün zarfında idare heyetlerine itiraz edilebilir. İdare heyetlerinin vereceği kararlar katidir.

Yukarıki iki fıkrada yazılı bedeller Nafia vekilligince ödenir. Ancak Devlet ve belediyeye ve hususi idarelerle köy hükmi şahıslarına veya vakıflara ait olan bina ve tesisat ve fidan ve ağaç ve diğer mâniâlar içinde hiç bir bedel verilmemez.

C) Âdi bent ve setlerle çit, dolma ve toprak birikintisi gibi mâniâlar da hiç bir tazminat verilmeden kaldırılır.

Mal. E.

hadler dahilinde verilir. Bu müddet zarfında kaldırılmamış olanlarla, geriye kalmış bulunanlara veya yazı ile kısmen veya tamamen nakli istenmemiş olanlara, belediye hudutları içinde ise de belediye encümeninin, değilseler vilâyet daimî encümeninin seçeceği vukuf ehli tarafından biçilecek kıymetler sahiplerine peşinen ödenerek Nafiaca kaldırılır. İlgili kanunlara dayanarak yapılacak itirazlar icrayı durdurmaz.

c) Fennî usullere göre yapılmış olan esaslı bentler ve savaklardan gayri, mahallerinde nakil kıymeti olmıyan bent, set, dolma, çit... gibi mâniâlar için hiç bir tazminat verilmez. Bu cihet vazifeli nafia teşkilâtının raporu ve yerlerine göre ilgili belediye veya vilâyet encümenlerinin tasdikiyle kesinleşir.

d) Suyu dikkat sahası dışındaki değirmenlere, smai tesislere, ekim sahaslarına giden ark ve kanallar, vazifeli nafia sular müdürlüğüne fennî şartları haiz ve maksada zarar veremeyecek şekilde görüldükleri yazı ile tasdik edildiği takdirde halleriyle veya bu müdürlükçe yazı ile tesbit edilecek müddet zarfında yazı ile tesbit edilmiş şekillere ifrağları şart koşulmuş olduğu takdirde bu şartlarla ipka olunur. Aksi hallerde her birinin kanuni durumlarına göre genel hükümler tatbik olunur.

B. E.

rafından kıymetleri takdir edilerek, bedelleri sahiplerine peşinen ödentikten sonra kaldırılır veya yıkılır. Bunların takdir olunan kıymetleri için tebliğ tarihinden itibaren beş gün zarfında ilgililerce vilâyet idare heyetlerine itiraz edilebilir. Vilâyet idare heyetlerinin nihayet bir ay içinde karar vermeleri lâzımdır. Bu kararlar icrayı durdurmaz. Ancak bu fıkra hükmü dairesinde kaldırılacak veya yıkılacak olan fidan, ağaç ve asmalıklarla bent ve savakların kısmen veya tamamen başka yerlere nakli için sahiplerince alâkalı makamlara yazı ile vuku bulacak müracaatlar üzerine lüzumlu ve mümkün mühletler verilir. Bu hallerde takdir edilmiş olan bedellerden nakledilen kısımlara isabet eden miktarlar indirilir. Kaldırılan fidan, ağaç ve asmalıkların arazisi sahiplerince hiç bir surette kullanılmıyacak hale girmiş bulunursa, bunlar da (a) fıkrası hükümlerine göre istimlak olunur.

c) Yukarıki fıkralara göre takdir edilecek bedeller Nafia vekilligince ödenir. Ancak Devlet ve belediyeye ve hususi idarelerle köy hükmi şahıslarına veya Vakıflar idaresine ait olan bina, tesisler, fidan, ağaç ve asmalıklarla diğer mâniâlar için hiç bir bedel ödenmez.

d) Âdi bent ve setlerle çit, dolma ve toprak birikintisi gibi mâniâlar da hiç bir tazminat verilmeksizin kaldırılır.

e) Baskın sahasların dışındaki değirmenlere, smai tesislere veya ekim sahaslarına giden ve su baskın sahasından geçen ark ve kanallardan zararlı olan-

MADDE 2. — Bu sınırlar içinde, Hükümetin müsaadesi olmaksızın şahıslar, cemiyetler, vakıflar, belediyeler ve mahallî Hükümet idareleri tarafından suyun akmasına veya su seviyesinin yükselmesine tesiri olabilecek tesisat, inşaat, tadilat veya garsiyat yapmak yasaktır.

Hilâfında hareket edenlerin yaptıkları bu tesisat, inşaat, tadilat veya garsiyat hiç bir hükme tabi olmaksızın mahallî Su işleri veya Nafia müdürlerinin teklifi ve valilerin tasdikiyle hedm ve kal'ettirilir.

MADDE 4. — Sahil ve seddelerin taşkın sulariyle yıkılma tehlikesine veya halkın su âfetine mâruz bulunduğunu görenler, bunu derhal mahallin

MADDE 2. — Hükümetin teklifi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 4. — Daimî bakıma tabi olsun olmasın sahil ve seddelerin taşkın sulariyle yıkılma tehlikesine veya halkın su âfetine maruz bulunduğunu gö-

MADDE 2. — Birinci madde hükümleri dairesinde tesbit ve tian edilmiş olan sınırlar içinde vali veya kaymakamdan müsaade almaksızın suyun akmasına veya su seviyesinin yükselmesine tesiri olabilecek tesisat, inşaat veya tadilat yapmak, fidan veya ağaç dikmek yasaktır. Müsaade verilebilmesi Su işleri müdürünün bulunmayan yerlerde Nafia müdürünün fenni mahzur olmadığı hakkında rapor vermiş olmasına bağlıdır.

Birinci fıkra hükmüne muhalif olarak ve izin istihsal edilmeden yapılan tesisat, inşaat veya tadilat dikilen fidan veya ağaçlar mahallî Su işleri müdürünün yoksa Nafia müdürünün teklifi üzerine valinin kararıyle yaktırılır veya kaldırılır.

MADDE 4. — Nafia encümeninin 4 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

Da. E.

MADDE 2. — Birinci madde hükümleri dairesinde tesbit ve ilân edilmiş olan sınırlar içinde vali veya kaymakamdan müsaade alınmaksızın suyun akmasına veya su seviyesinin yükselmesine tesiri olabilecek tesisat, inşaat veya tadilat yapmak, fidan veya ağaç dikmek yasaktır. Müsaade verilmesi, su işleri müdürünün, bulunmayan yerlerde Nafia müdürünün fennî mahzur olmadığı hakkında rapor vermiş olmasına bağlıdır.

Birinci fıkra hükmüne muhalif olarak izin istihsal edilmeden yapılan tesisat, inşaat veya tadilat, dikilen fidan veya ağaçlar mahallî su işleri müdürünün, yoksa Nafia müdürünün teklifi üzerine valinin kararıyle yaktırılır veya kaldırılır.

MADDE 4. — Daimî bakıma tabi olsun olmasın kenar ve setlerin taşkın sularla yıkılma tehlikesine veya halkın su âfetine maruz bulunduğunu gö-

Mal. E.

MADDE 3. — Suya dikkat sahası içinde vali veya kaymakamdan yazılı müsaade almaksızın suyun akmasına veya su seviyesinin yükselmesine tesiri olabilecek tesisler, inşalar veya tadiller yapmak, fidan veya ağaç dikmek, suyu bu saha dışına nakledecek kanal, ark ve tesisler yapmak yasaktır. Bu müsaadenin verilebilmesi, su işleri müdürünün bulunmayan mahallerde nafia müdürünün fennî mahzur olmadığı hakkında rapor vermiş olmasına bağlıdır. Bu müdürler bu husustaki talebi kendilerine vürudu tarihinden itibaren en geç bir () içinde neticeyi bildirmeğe mecburdurlar. Yerinde inceleme gereken hallerde harcırâh ve masrafları Nafia bütçesinden ödenir.

Bu hükümlere aykırı olarak yapılmış veya dikilmiş olanlar su işleri müdürünün, bulunmayan mahallerde Nafia müdürünün teklifi ve valinin tasdiki üzerine, Nafiaca ilgililer hesabına yaktırılır veya kaldırılır.

Su işleri müdürlüğü bu sahalarda yapım, dikim ve ekimi caiz olabilecek olanların yer yer evvelden tesbit ve ilâna salâhiyetlidir. Bu ilânlar yazılı müsaade yerini tutar.

MADDE 4. — Devamlı bakıma tabi olsun olmasın kenar ve seddelerin herhangi sebeple temellerinden veya üzerlerinden delindiğini veya yarıldığını ve-

B. E.

ların fennî icaplara uygun olarak düzeltilmeleri için sahiplerine kâfi bir mühlet verilir. Bu müddetin sonunda düzeltilmedikleri takdirde yukarıki hükümler tatbik olunur.

MADDE 3. — Birinci madde hükümleri dairesinde tesbit ve ilân edilmiş olan sınırlar içinde tesisat, inşaat veya tadilat yapmak, fidan veya ağaç dikmek yasaktır. Müsaade verilmesi, su işleri müdürünün, bulunmayan yerlerde nafia müdürünün fennî mahzur olmadığı hakkında rapor vermiş olmasına bağlıdır.

Birinci fıkra hükmüne muhalif olarak izin istihsal edilmeden yapılan ve suyun akmasına veya su seviyesinin yükselmesine tesiri olan tesisat, inşaat veya tadilat, dikilen fidan veya ağaçlar mahallî su işleri müdürünün, yoksa nafia müdürünün teklifi üzerine valinin kararıyle yaktırılır veya kaldırılır ve bu hususta yapılan masraflar sahiplerinden alınır.

MADDE 4. — Daimî bakıma tabi olsun olmasın kenar ve setlerin taşkın sularla yıkılma tehlikesine veya halkın su âfetine maruz bulunduğunu gören-

Hü.

Su işleri veya Nafia müdürlüklerine veya en yakın muhtar, jandarma daireleri veya mülkiye âmirlerine haber vermeğe mecburdurlar.

MADDE 5. — Tehlikenin aşağı muntakalara sirayeti ihtimali varsa keyfiyet o muntakalara da en seri vasıtalar ile ihbar olunur.

MADDE 13. — Tehlikeye maruz mahaller halkından (18) yaşını bitirip (50) yaşını doldurmamış bütün erkek nüfus arasından bedeni kabiliyeti müsait olanlar altıncı maddede yazılı işleri yapmakla mükelleftirler. Bunların önceden köy ve belediyelerce ikişer nüsha defterleri tanzim ve alâkalı en büyük mülkiye memurları tarafından tasdik olunarak birer nüshası köy muhtarlarına, belediye reislerine ve birer nüshası da mahallin en büyük mülkiye memuruna tevdi olunur. Lüzumu halinde mükellefler bu defterler mucibince işe davet ve sevk olunurlar.

Na. E.

renler, bunu derhal mahallin su işleri, Nafia müdür ve teşkilâtlarına veya en yakın muhtar, jandarma daireleri veya hut mülkiye âmirlerine haber vermeğe mecburdurlar. Bu mecburiyet taşkın sular mevsimlerinde halka ilân edilir.

MADDE 5. — Hükümetin teklifi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 15. — Hükümetin 13 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

Ad. E.

MADDE 5. — Hükümet teklifinin 5 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 15. — Hükümet teklifinin 13 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

Da. E.

renler, bunu derhal mahallin su işleri, Nafia müdür ve teşkilâtına veya en yakın muhtarlar, jandarma dairelerine veyahut mülkiye âmirlerine haber vermeğe mecburdurlar.

Bu mecburiyet, suların kabarma ve taşması mevsimlerinde halka ilân edilir.

MADDE 5. — Hükümetin teklif ettiği beşinci madde aynen kabul edilmiştir.

MADDE 15. — Hükümet teklifinin 13 ncü maddesi ayniyle kabul edilmiştir.

Mal. E.

ya taşkın sularla yıkılma tehlikesine veya halkın su baskınına maruz bulunduğunu görenler, bunu derhal mahallin en yakın Nafia teşkilâtına veya en yakın mülkiye âmirine veyahut da alacakları haberi en seri vasıta ile bu makamlara ulaştırmakla mükellef tutulmuş bulunan en yakın muhtar ve jandarmaya bildirmeğe mecburdurlar.

Valilikler bu mecburluğu, suların kabarma ve taşma mevsimlerinde mahallî gazeteler ve diğer alışılmış vasıtalarla halka ilân eder.

MADDE 5. — Hükümetin 5 nci maddesi aynen.

MADDE 6. — Bu kanunun birinci maddesi mucibince yapılacak ilânı mütaakıp bu suretle tesbit olunmuş saha ile münasebetli ve tehlike vukuunda halkın imdat ve yardıma koşması, mevsim ve yol vaziyetlerine göre mümkün kasaba ve köyler su işleri müdürünün ve bulunmayan yerlerde Nafia müdürünün teklifi üzerine valilikçe tesbit ve bu yerlerde sakin bulunan ve uhdelinde Hükümet, belediye ve hususi idarelerce verilmiş vazife olmıyan, sıhhat, beden mazeretleri bulunmıyan 18 yaşını doldurmuş 50 yaşına basmamış erkek nüfusun, büyük yaşlardan başlayarak sıra numarası konmuş listeleri ve her halde mevcut belli başlı mühim vasıtaların defteri yapılır.

Her yıl ağustos ayı içinde gerekli tadil ve tashihleri de yapı-

B. E.

ler, bunu derhal mahallin su işleri, nafia müdür ve teşkilâtına veya en yakın muhtarlar, jandarma dairelerine veyahut mülkiye âmirlerine haber vermeğe mecburdurlar.

Bu mecburiyet, suların kabarma ve taşması mevsimlerinde halka ilân edilir.

MADDE 5. — Tehlikenin aşağı mntakalara sirayeti ihtimali varsa keyfiyet o mntakalara da en seri vasıtalarla ihbar olunur.

MADDE 6. — Taşkın sularla kenar ve setlerin yıkılma ve yarıma tehlikesine mâruz bulunması veya yakın arazinin su baskımına uğraması gibi hallerde, hâdisenin vukubulduğu mahallin en büyük mülkiye memurunun emriyle tehlike ile karşılaşan köy ve kasabaların 18 yaşını bitirip 50 yaşını doldurmamış bulunan erkekleri, ellerinde bulunan ve yıkıntılarını düzeltmeğe yarıyacak her türlü alât, edevat ve malzeme ve vasıtalarla tehlike yerine yardıma koşmağa ve gösterilen işlerde çalışmağa mecburdurlar.

Köylünün temin edemeyeceği anlaşılan lüzumlu vasıtaları Nafia vekilliği önceden kâfi miktarlarda ve taşkın sahalarda bulundurur.

Tehlike ile karşılaşan veya tehlikeye uğrıyan mahaller halkı ile bu âfetin önlenemeyeceği

MADDE 6. — Taşkın sularıyla sahil ve soddelerin yıkılma ve yarılma tehlikesine maruz bulunması veya civar arazinin su istilâsına uğraması gibi hallerde hâdisenin vukubulduğu mahallin en büyük mülkiye memurunun emriyle, tehlikeye maruz bulunan köy ve kasabaların (18) yaşını bitirip (50) yaşını doldurmamış bütün erkek nüfusu, ellerinde bulunan balta, kazma, çapa, kü-

MADDE 6. — Taşkın sularıyla sahil ve sedlerin yıkılma ve yarılma tehlikesine maruz bulunması veya civar arazinin su istilâsına uğraması gibi hallerde; hâdisenin vukubulduğu mahallin en büyük mülkiye memurunun emriyle, tehlikeye maruz bulunan köy ve kasabaların 18 yaşını bitirip 50 yaşını doldurmamış bulunan erkek nüfusu, ellerinde bulunan balta, kazma, çapa, kürek, testere,

MADDE 6. — Nafia encümeninin 6 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Da. E.

Mal. E.

B. E.

lacak olan bu malûmatın birer sureti, mahallin en büyük mülkiye âmirinden başka, su işleri ve bulunmayan mahallerde Nafia işleri müdürlükleri ve kendilerine ait sahaya müteallik kısımları kaymakamlıklar, nahiye müdürlükleri, belediye reislikleri ve muhtarlık veya ihtiyar heyetleri dosyasında da muhafaza olunur.

anlaşıldığı takdirde, tehlike mntakası dışında kalan komşu köy ve kasabalar halkı da birinci fıkra hükümleri dairesinde yardıma çağırılırlar. Bunlar da gösterilen işlerde çalışmaya mecburdurlar.

Mülki idare mntakası ayrı dahi olsa komşu köy ve kasaba halkı tehlikeye mâruz mahallin en büyük mülkiye memurunun bu yoldaki emirlerini yerine getirmekle mükelleftir. Şu kadar ki bu komşu köy ve kasabaların bağlı bulunduğu vilâyet veya kazaya derhal malûmat verilir ve yardım istenilir.

Yardıma giden komşu köy ve kasabalar halkı da ellerinde bulunan alât ve malzeme ve vasıtaları, ameliyatı idare edenlerin emrine vermeğe mecburdurlar.

Vali ve kaymakamlarla nahiye müdürleri ve köy muhtarları ve civardaki askerî ve jandarma, Gümrük muhafaza ve Orman koruma kıta komutanları mafevklerinden emir beklemeksizin tehlike ile karşılaşan yerlere yardımcı göndermek ve icabında bizzat tehlike yerine gitmekle mükelleftirler.

MADDE 7. — Altıncı maddede yazılı mükelleflerin önceden köy ve belediyelerce ikişer nüsha defterleri tanzim ve taşkın sahasının tabi olduğu vilâyet makamınca tasdik olunarak birer nüshası köy muhtarlarına, Belediye reislerine ve birer nüshası da mahallin en büyük mülkiye memuruna tevdi edilir. Lüzumu halinde mükellefler bu defterler mucibince işe dâvet ve sevkolunurlar.

MADDE 6. — Taşan sularla kenar ve setlerin yıkılma ve yarılma tehlikesine maruz bulunması veya yakm arazinin su baskınma uğraması gibi hallerde; hâdisenin vuku bulkiye memurunun emriyle tehlike ile karşılaşan köy ve kasabaların 18 yaşını bitirip 50 yaşını doldurmamış bulunan erkekleri ellerinde bulunan balta, kazma, çapa, kürek, testere, keser, varyoz, küfe, torba, el-

MADDE 7. — a) Taşkın sularla kenar ve seddelerin yıkılma ve yarılma tehlikesine maruz bulunması, yakın arazinin su baskınma uğraması gibi fevkalâde hallerde, hâdisenin vuku bulduğu mahallin en büyük mülkiye âmiri, bu kanunun 6 ncı maddesinde yazılı liste de adı olanların hepsini veya bir kısmını, yıkıntıları düzeltmeğe, yarıntıları kapatmağa, mânileri kaldırmağa, tehlike de

rek, testere, keser, varyoz, el arabası ve saire gibi yargın ve yıkıntıları kapamağa ve tıka-mağa ve su istilâsının önünü almağa elverişli her türlü alet, malzeme ve vasıtalar ile tehlikeye maruz yerlere giderek hizmet ve yardım etmeğe mecburdurlar.

Köylünün tedarik edemeyeceği vasıtalar Nafiaca temin olunur.

Tehlikeye uğrayan mahal halkı bu âfetin önlenmesine kifayet etmediği veya daha fazla yardıma ihtiyaç hâsıl olduğu takdirde, tehlikeye maruz mahal'in en büyük mülkiye memurunun emir ve davetiyle tehlike dışında kalan komşu halktan kabiliyetli olanlar da ellerinde bulunan ve lüzumlu olan her türlü malzeme, alât ve vasıtalar ile bu yerlere çağırılırlar. Bunlar ellerinde bulunan ve lüzumlu olan malzeme, alât ve edevatı ameliyatı idare edenlerin emrine vermeğe mecburdurlar. Mülki idare mntaka ayrı dahi olsa tehlike ve âfete maruz kalan mahallin en büyük mülkiye memurunun davet ve emirlerini ifa ile komşu halk mükelleftir.

Aynı şekilde vali, kaymakam, nahiye müdürü ve köy muhtarları ve civarındaki asker ve jandarma kıta kumandanları tehlikeye maruz yerlere yardımcı göndermeğe ve icabında bizzat gitmeğe mecburdurlar.

keser varyoz, küfe, torba, elarabası ve saire gibi yargın ve yıkıntıları kapamağa ve tıka-mağa ve su istilâsının önünü almağa elverişli her türlü alât, malzeme ve sandal, kayık ve sal gibi vasıtalarla hizmet ve yardım etmeğe mecburdurlar.

Köylünün tedarik edemeyeceği vasıtalar nafiaca temin olunur.

Tehlikeye uğrayan mahal halkı bu âfetin önlenmesine kifayet etmediği veya daha fazla yardıma ihtiyaç hâsıl olduğu takdirde, tehlikeye maruz mahallin en büyük mülkiye memurunun emir ve davetiyle tehlike dışında kalan komşu halktan kabiliyetli olanlar da ellerinde bulunan ve lüzumlu olan her türlü malzeme, alât ve vasıtalar ile bu yerlere çağırılırlar. Bunlar ellerinde bulunan ve lüzumlu olan malzeme, alât ve edevatı ameliyatı idare edenlerin emrine vermeğe mecburdurlar. Mülki idare mntaka ayrı dahi olsa tehlike ve âfete maruz kalan mahallin en büyük mülkiye memurunun davet ve emirlerini ifa ile komşu halk mükelleftir.

Aynı şekilde vali, kaymakam, nahiye müdürü ve köy muhtarları ve civardaki asker ve jandarma kıta kumandanları tehlikeye maruz yerlere yardımcı göndermeğe ve icabında bizzat gitmeğe mecburdurlar.

Da. E.

arabası, sandal, kayık ve sal gibi yıkıntılarını düzeltmeğe yarınları kapamağa ve tıkağa ve baskını önlemeğe yarınacak her türlü alât ve edevat ve malzeme ve vasıtalarla tehlike yerine yardıma koşmağa ve gösterilen işlerde çalışmağa mecburdurlar.

Köylü elinde bulunamıyan vasıtalar Nafiaca temin olunur.

Tehlike ile karşılaşan veya tehlikeye uğrıyan mahaller halkı ile bu âfetin önlenemeyeceği anlaşıldığı takdirde, tehlike mıntakası dışında kalan komşu köy ve kasabalar halkı da birinci fıkra hükümleri dairesinde yardıma çağırılır. Ve bunlar da gösterilen işlerde çalışmağa mecburdurlar.

Mülki idare mıntakası ayrı dahi olsa komşu köy ve kasaba halkı tehlikeye maruz mahallin en büyük mülkiye memurunun bu yoldaki emirlerini yerine getirmekle mükelleftir. Şu kadar ki bu komşu köy ve kasabaların bağlı bulunduğu vilâyet veya kazaya derhal malîmat verilir ve yardım istenilir.

Yardıma giden komşu göy ve kasabalar halkı da ellerinde bulunan alât ve malzeme ve vasıtaları ameliyatı idare edenlerin emrine vermeğe mecburdurlar.

Vali ve kaymakamlarla nahiyeye müdürleri ve köy muhtarları ve civardaki askerî ve jandarma kıta komutanları mafeklerinden emir beklemeksizin tehlike ile karşılaşan yerlere yardımcı göndermek ve icabında bizzat tehlike yerine gitmekle mükelleftirler.

Mal. E.

olanları kurtarmağa yarar ellelerinde bulunan balta, kazma, çapa, kürek, testere... gibi her nevi aletler ve icabında vasıtalarla, tâyin edeceği tehlike noktalarına koşmağa davete, ve sevkettirmeğe salâhiyetlidir. Bu emir yazı ile verilir ve vaziyet ve mahallin imkân verdiği şekillerde ilânı suretiyle tebliğ edilmiş sayılır. İlân tarihinde mahallerinde olup, kanunca makbul mazereti olmıyanlar derhal icabete ve gösterilen işlerde çalışmağa mecburdurlar. Kısmî taleplerde sıra numaraları esas alınır ve takıp edecek ikinci kısmı çağırılıştaki geriye kalmış olanlar yollanır.

b) 6 ncı maddede yazılı defterler muhteviyatına nazaran maksat için lüzumlu olmasına rağmen bulunmadığı veya kâfi derece olmadığı görülen alet ve vasıtalar Nafiaca temin ve bu maksatla tehlikenin en çok muhtemel olduğu noktalar civarında önceden depolar yapılır.

c) Tehlikenin vukubulduğu mahal mülkiye âmirleri, tehlike ile karşılaşan veya tehlikeye uğrıyan mahaller halkı ile âfetin önlenemeyeceği görülen hallerde, yardım vazifeleri bu kanunun 6 ncı maddesi hükümleri dahilinde tesbit edilmiş olan başka vilâyete bağlı idarî teşkilât sahalarına da müracaat ve emir vermeğe mezun ve bunlar da istenen mahallere yetişmeğe ve gösterilen işlerde çalışmağa mecburdurlar. Bu suretle verilecek emirlerden bu sahalarm mensup olduğu nahiyeye, kaza veya vilâyet makamları da aynı zamanda haberdar edilir.

d) Vali ve kaymakamlarla

B. E.

Hü.

Na. E.

Ad. E.

MADDE 7. — Tehlikenin büyüklüğü ve genişliği halinde korunma işlerini idare eden âmir, civarda ve mahallinden askerî, mülki ve hususi tahlis işlerinde faideli teşekkül ve vasıtalarından yardım celbine teşebbüs etmeğe ve bu hususta müracaat vâkı olan her makam da derhal yardıma mecburdur.

MADDE 7. — Nafia encümeninin 7 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 7. — Taşkımlardan mütevellit tehlike ve âfetlerin önünü almak üzere yapılan işlerde çalışan ve tehlike dışımda kalan yerlerden celbedilen komşu halkın beraberlerinde getirdikleri veya ameliyatı idare edenlerin emrine verdikleri alât, edevat ve malzemedan hasara ve ziyaa uğrayanlara ait olanların bedelleri Hükümetçe sahiplerine ödenir.

MADDE 8 — Hükümetin 7 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 8. — Hükümet teklifinin 7 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Da. E.

Mal. E.

B. E.

nahiye müdürleri ve köy muhtarları ve civardaki asker, jandarma, gümrük ve orman muhafaza kıtaları kumandanları, mafevklerinden emir ve müsaade beklemeksizin tehlike ile karşılaşan yerlere yardımcı göndermek ve icabında bizzat tehlike yerine gitmekle mükelleftirler.

e) Bu madde mucibince halkın yardıma koşma ve çalışma mecburluğu, fevkalâde vaziyetin devamı ile mahdut olup, bu vaziyetin üç günden fazla süreceği anlaşılan haller de Hükümetten müsaade istihsali ve geçimlerini bedeni mesailer'yle temin edenlere, çalışılmakta bulunan mahallin mensup olduğu vilâyet daimî encümenince tesbit edilecek nispetlerde gündelik ücret verilmesi mecburidir.

MADDE 7. — Tehlike büyük ve geniş görünürse koruma işlerini idare eden âmir, gerek o mahalde ve gerek o civarda bulunan askerî ve mülki veya hususi, tahlis işlerinde faydalı teşekkül ve vasıtalarından yardım celbine teşebbüs etmeğe ve bu hususta müracaat vâkı olan her makam da derhal yardım etmeğe mecburdur.

MADDE 8. — Yukarıki maddelerde yazılı koruma işlerinde çalışan ve tehlike dışında kalan yerlerden çağırılan komşu halkın beraberlerinde getirdikleri veya ameliyatı idare edenlerin emrine verdikleri alât ve edevat ve malzeme ve vasıtalarından kırılan veya kaybolanların bedelleri Hükümetçe sahiplerine ödenir.

MADDE 8. — Dahiliye encümeninin 7 nci maddesi aynen.

MADDE 9. — Dahiliye encümeninin 8 nci maddesi aynen.

MADDE 8. — Tehlike büyük ve geniş görünürse koruma işlerini idare eden âmir, gerek o mahalde ve gerek o civarda bulunan askerî ve mülki veya hususi, tahlis işlerinde faydalı teşekkül ve vasıtalarından yardım istemeğe ve bu hususta kendisine müracaat olunan her makam da derhal yardım etmeğe mecburdur.

MADDE 9. — Yukarıki maddelerde yazılı koruma işlerinde çalışanların beraberlerinde getirdikleri veya ameliyatı idare edenlerin emrine verdikleri alât ve edevat ve malzeme ve vasıtalarından kırılan veya kaybolanların bedelleri Hükümetçe sahiplerine ödenir.

Hü.

MADDE 8. — Taşkın tehlikesine mâruz bulunan yerlere gideceklerin muayyen tarifeli vasıtalarla hareket etmeleri takdirinde; nakliye ücretleri mahallî Hükümetçe ödeneceği gibi müstacel zamanlarda salâhiyetli memurların gösterecekleri lüzum üzerine bunlar kamyon, araba gibi diğer vasıtalarla gönderilirler. Bunların nakliye ücretleri de mahallî Hükümetçe ödenir.

Bu işlerde çalıştırılanlara bu mesailerine mukabil ücret verilmez. Yalnız çalıştıkları müddetçe kendilerine parasız ekme ve katık temin edilir.

MADDE 9. — Bu işlerde çalıştırılırken sakatlananlara, sakatlık derecelerine göre kendilerine ve ölenlerin ailelerine polis ve jandarma efradına verilen tazminat kadar Hükümetçe para verilir. Yaralananlar, en yakın hastanelere sevk edilirler. Bütün hastaneler bu yarı ve sakatları hemen kabul ve tedaviye mecburdurlar. Devlet ve âmme müessesesi hastanelerinde bunlar parasız tedavi ettirilirlir. Hususi hastanelerde yapılan tedavi bedelleri Hükümetçe ödenir.

MADDE 10. — Taşkımlar için çekilen tel yazılarını, P. T. T. merkezleri ve demiryol istasyonları parasız ve acele olarak çekmeğe ve tel yazıyı alan memurlar da bunları hemen mahalline göndermeğe mecburdurlar.

MADDE 11. — Mahallî Hükümetin veya su işleri veya Nafia müdürlüğü memurlarının

Na. E.

MADDE 9. — Hükümetin 8 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 10. — Hükümetin 9 ncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 11. — Taşkımlar için çekilen tel yazılarını ve telefon muhaberatını P. T. T. Merkezleri ve demiryol istasyonları parasız ve acele olarak kabul etmeğe ve tel yazıyı alan memurlar da bunları hemen mahalline göndermeğe mecburdurlar.

MADDE 12. — Hükümetin 11 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Ad. E.

MADDE 9. — Hükümet teklifinin 8 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 10. — Hükümet teklifinin 9 ncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 11. — Nafia encümeninin 11 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 12. — Hükümet teklifinin 11 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Da. E.

MADDE 9. — Taşkın sularla su baskınları tehlikesini önlemeğe gideceklerin nakliye ücretleri Nafia vekilligince ödenir. Yalnız kamyon ve araba gibi muayyen tarifeli olmayan vasıtalarından nakil işinde istifade edilmesi müstacel hallere ve salâhiyetli memurların gösterecekleri lüzuma inhisar ettirilir.

Bu işlerde çalıştırılanlara bu mesailerine karşılık bir ücret verilmez. Yalnız çalıştıkları müddetçe kendilerine parasız ekmek ve katık verilir.

MADDE 10. — Hükümet tek-
lifinin 9 ncu maddesi aynıyle kabul edilmiştir.

MADDE 11. — Nafia encü-
meninin 11 nci maddesi aynıyle kabul edilmiştir.

MADDE 12. — Hükümet tek-
lifinin 11 nci maddesi aynıyle kabul edilmiştir.

Mal. E.

MADDE 10. — Dahiliye encü-
meninin 9 ncu maddesi aynen.

MADDE 11. — Dahiliye encü-
meninin 10 ncu maddesi aynen.

MADDE 12. — Nafia encü-
meninin 11 nci maddesi aynen.

MADDE 13. — Hükümetin
11 nci maddesi aynen.

B. E.

MADDE 10. — Taşkın tehli-
kesine maruz bulunan yerlere
geleceklerin muayyen tarifeli
vasıtalarla hareket etmeleri
takdirinde, nakliye ücretleri
Hükümetçe ödeneceği gibi müs-
tacel hallerde salâhiyetli me-
murların gösterecekleri lüzum
üzerine bunlar kamyon, araba
gibi diğer vasıtalarla gönderi-
lirler. Bunların nakliye ücret-
leri de Hükümetçe ödenir. Bu
işlerde çalıştırılanlara bu me-
sailerine mukabil ücret veril-
mez. Yalnız çalıştıkları müd-
detçe kendilerine parasız ek-
mek ve katık temin edilir.

MADDE 11. — Bu işlerde ça-
lıştırılırken sakatlananların
sakatlık derecelerine göre ken-
dilerine ve ölenlerin ailelerine
polis ve jandarma efradı için
tatbik edilen esaslar dairesinde
tazminat verilir. Yaralananlar
veya sakatlananlar en yakın has-
tanelere sevk edilir. Bütün hasta-
neler bu yaralı ve sakatları he-
men kabul ve tedaviye mecbur-
durlar. Devlet ve âmme mües-
sesesi hastanelerinde bunlar
parasız tedavi ettirilirlir. Husu-
si hastanelerde yapılan tedavi
bedelleri Hükümetçe ödenir.

MADDE 12. — Taşkınlar için
çekilen telyazılarını ve telefon
muhaberatını P. T. T. merkez-
leri ve demiryol istasyonları
parasız ve acele olarak kabul
etmeğe ve telyazıyı alan me-
murlar da hemen mahalline gön-
dermeğe mecburdurlar.

MADDE 13. — Mahallî Hü-
kümetin veya su işleri veya na-
fia müdürlüğü memurlarının

Hü.

sevk kâğıtları üzerine Devlet demiryolları istasyon memurları taşkınları önlemek, yargın ve yıkıntıları kapamak üzere hâdise mahalline gidecek olanları, asker tarifesiyle ve mahsubu bilâhara yapılmak üzere hâdise mahalline veya civarına indirmek şartıyla yolcu veya marşandiz katarlarıyla göndermeğe mecburdurlar.

MADDE 12. — Altıncı maddeye göre, taşkınları önlemek, yargın ve yıkıntıları kapamak üzere, salâhiyetli memurlar tarafından hâdise mahalline gitmeleri emrolunanları, hastalık gibi meşru bir sebep olmadıkça iş başına cebren sevk etmeğe, mahallin en büyük mülkiye memuru mezun ve bu hususta vereceği emri zabıta kuvvetleri derhal ifaya mecburdurlar.

Dâvet ânında köy ve kasabalarında bulunup da sıhhi vaziyetleri müsait olduğu halde her hangi bir surette bu davete icabet etmeyenlerle, gidip de çalışmıyanlardan kaymakam veya valinin kararıyla beş liradan on liraya kadar hafif para cezası alınır bu kararlar katidir. Vermiyenler hakkında Tahsili emval kanunu hükümleri tatbik olunur. Mezkûr maddede yazılı memurlardan hâdise mahalline yardımcı göndermiyenlerle alâka göstermiyenler, Türk Ceza kanununun 230 ncu maddesinin ikinci fıkrasına göre cezalandırılırlar.

Na. E.

MADDE 14. — Hükümetin 12 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 13. — 8, 9, 10 ve 12 nci maddelerde zikrolunan malzeme bedelleri, nakil vası-

Ad. E.

MADDE 14. — Altıncı maddeye göre taşkınları önlemek, yangın ve yıkıntıları kapamak üzere salâhiyetli memurlar tarafından hâdise mahalline gitmeleri emrolunanları, hastalık veya diğer makbul bir sebep olmadıkça iş başına cebren sevk etmeğe, mahallin en büyük mülkiye memuru mezun ve bu hususta vereceği emri zabıta kuvvetleri derhal ifaya mecburdurlar.

Dâvet ânında köy ve kasabalarında bulunupta sıhhi vaziyetleri müsait olduğu halde ve başkaca makbul bir sebep olmaksızın bu davete icabet etmeyenlerle, gidip çalışmıyanlardan kaymakam veya valinin kararıyla beş liradan on liraya kadar hafif para cezası alınır. Bu kararlar katidir ve âmme para cezalarının tahsili hakkındaki hükümlere tevfik icra olunur.

Altıncı maddede yazılı memurlardan hâdise mahalline yardımcı göndermiyenlerle kanun hükümlerini tatbikte ihmalî görülenler hakkında Türk Ceza kanununun 230 ncu maddesi hükümleri tatbik olunur.

MADDE 13. — Nafia encümeninin 13 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

Da. E.

Mal. E.

B. E.

MADDE 14. — Adliye encümeninin 14 ncü maddesi aynıyle kabul edilmiştir.

MADDE 14. — Adliye encümeninin 14 ncü maddesi aynen.

sevk kâğıtları üzerine taşkınları önlemeğe gidecek olanların Devlet demiryolları istasyon memurları asker tarifesiyle ve mahsubu bilâhara yapılmak üzere hâdise mahalline veya civarına indirmek şartıyla yolcu veya marşandiz katarları ile göndermeğe mecburdurlar.

MADDE 14. — Bu kanunun muhtelif maddelerinde yapılacak ve ödeneceği tasrih edilen masraflar Nafia vekâleti bütçesinden ödenir.

MADDE 13. — 8, 9, 10, ve 12 nci maddelerde yazılı alât ve malzeme ve vasıta bedelleri, na-

MADDE 15. — 7, 8, 9, 10, 12 nci maddelerde yazılı alât, malzeme ve vasıta bedelleri, nakil

MADDE 15. — 6 ncı maddeye göre taşkınları önlemek, yargın ve yıkıntıları kapamak üze-

İhü.

Na. E.

Ad. E.

taları ve vesait ücretleri hastalıklar ve vefat mukabilinde te-diyesi icabeden tazminat, Hazinece masarifi gayrimelhuza tertibinden olarak hâdisenin vâkı olduğu vilâyet emrine verilir.

MADDE 14. — Dahiliye ve Nafia vekâletlerince bu kanunun tatbikatını gösterir bir talimatname tanzim olunur.

MADDE 15. — Bu kanunun icrasına İcra Vekilleri Heyeti memurdur.

MADDE 16. — Bu kanun neşri tarihinden muteberdir.

4 . IV . 1941

Bş. V.	Ad. V.
<i>Dr. R. Saydam</i>	<i>H. Menemencioğlu</i>
M. M. V.	Da. V.
<i>S. Arıkan</i>	<i>Fayık Öztrak</i>
Ha. V.	Ma. V.
<i>Ş. Saracoğlu</i>	
Mf. V.	Na. V.
<i>Yücel</i>	<i>A. F. Cebesoy</i>
İk. V.	S. İ. M. V.
<i>H. Çakır</i>	<i>Dr. H. Alataş</i>
G. İ. V.	Zr. V.
<i>R. Karadeniz</i>	<i>Muhlis Erkmen</i>
Mü. V.	Ti. V.
<i>C. K. İncedayı</i>	<i>M. Ökmen</i>

MADDE 16. — Dahiliye, Nafia ve Münakalât vekâletlerince bu kanunun tatbikatını gösterir bir talimatname tanzim olunur.

MADDE 17. — Hükümetin 15 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 18. — Hükümetin 16 ncı maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 16. — Hükümet teklifinin 15 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 17. — Hükümet teklifinin 16 ncı maddesi aynen kabul edilmiştir.

Da. E.

kil ücretleri, çalışanların ek-
mek ve katık paraları, sakat-
lananlarla ölenlerin ailelerine
verilecek tazminat ve hastala-
rın tedavi ücretleri Hazinece
gayrimelhuş masraflar tertibin-
den hâdisenin vâkı olduğu vilâ-
yet emrine verilir.

MADDE 16. — Dailiye ve
Nafia vekilliklerince bu kanu-
nun tatbikatını gösterir bir ni-
zamnâme tanzim olunur.

MADDE 17. — Bu kanun neş-
ri tarihinden itibaren yürürlü-
ğe girer.

MADDE 18. — Bu kanun hü-
kümlerini yürütmeğe İcra Ve-
killeri Heyeti memurdur.

Mal. E.

ücretleri, çalışanların eklemek,
katık masrafları, çalışma ve
toplanma edvresinde ısınma, ko-
runma, dinlenme için zaruri gö-
rülecek vasıta ve maddeler be-
delleri, verilmesi gerekecek ü-
cretler, sakatlananlara, ölenle-
rin ailelerine verilecek tazmi-
nat paraları ve hastalananla-
rın tedavi ücretleri, giyim ba-
kımından uğrayacakları zarar-
lar Nafia bütçesinde her yıl açı-
lacak fasıldan ödenir. (Bu mad-
de altıncı madde olarak yukarı-
ya tadilen alınmıştır.)

MADDE 16. Hükümetin 14
ncü maddesi kabul edilmiştir.

MADDE 17. — Adliye encü-
meninin 17 nci maddesi aynen.

MADDE 18. — Adliye encü-
meninin 18 nci maddesi aynen.

B. E.

re salâhiyetli memurlar tara-
fından hâdis mahalline gitme-
leri emrolunanları, hastalık ve-
ya diğer makbul bir sebep ol-
madıkça iş başına cebren sev-
ketmeğe mahallin en büyük
mülkiye memuru mezundur. Bu
hususdaki emirleri zabıta kuv-
vetleri derhal ifaya mecburdur-
lar.

Davet anında köy ve kasa-
balarında bulunupta sıhhi vazı-
yetleri müsait olduğu halde ve
başkaca makbul bir sebep ol-
maksızın bu davete icabet etmi-
yenlerle gidip çalışmayanlardan
kaymakam veya valinin kara-
riyle beş liradan 10 liraya ka-
dar hafif para cezası alınır. Bu
kararlar katidir ve âmmе ceza-
larının tahsili hakkındaki hü-
kümlere tevfikân icra olunur.

6 ncı maddede yazılı memur-
lardan hâdis mahalline yar-
dımıcı göndermiyenlerle bu ka-
nunun hükümlerini tatbikte ih-
malî görülenler hakkında Türk
Ceza kanununun 230 ncu mad-
desi hükümleri tatbik olunur.

MADDE 16. — Bu kanunun
hükümlerinin tatbikına ait esas-
lar alâkalı vekâletlerce müşte-
reken tesbit olunur.

MADDE 17. — Bu kanun
neşri tarihinden mer'idir.

MADDE 18. — Bu kanunun
hükümlerini icraya İcra Ve-
killeri heyeti memurdur.